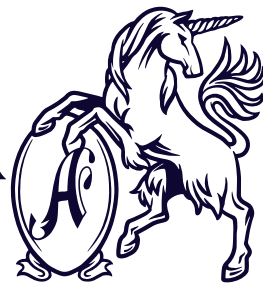

ASZÓDI TÜKÖR

2025 | JÚNIUS-JÚLIUS

XXXVII. ÉVFOLYAM | IV. kiadvány

A Podmaniczky Alapfokú Művészetoktatási Intézmény évrő koncertje az Evangélikus Gimnázium aulájában

Hogyan került az egyszarvú a kastély kapujára?

2025. május 23-án pénteken az AIKI kistermében került megrendezésre az unikornis pályázat kiállítása és értékelése. Az AIKI munkatársainak nagyon nehéz dolga volt, mert annyi fantasztikus pályázat érkezett. Szívünk szerint mindenkinek adtunk volna egy aranyérmét, ám ezt jelképesen meg is tettük. 55 igényesen elkészített alkotás, rajz, festmény és kerámiaszobor érkezett. A felkészítő munka oroszlán-részét Rehák Julianna tanárnő végezte, akinek hatalmas munkáját nagyon köszönjük. A munkák fotót folyamatosan közöljük az AIKI Facebook oldalán.

Díjazottak névsora:

felőtt kategória: Füleki József

felső kategória:

I. helyezett Fábán Kamilla

II. helyezett Szűcs- Kristóf Cecília

III. helyezett Sápi Zsófia

külföldi: Schmelás Lorina

kiemelt díjasok: Takáts Cecília és Vígh Minka

alsó kategória:

I. helyezett: Mészöly Aida és Dóri Vivien

II. helyezett: Agócs Emília és Porubszky Imola

III. helyezett: Zámbo Rozi és Pintér-Mike Villó

kiemelt díjak: Sulyok Gábor

és Vandornyik Ariadna Virág

óvodás kategóriában Mayer Szofia Milla kapott díjat.

Vandornyik Ariadna Virág 3.b
Egy királynő varázsolta őt a bűvöbe.

AJÁNLÓ

Gyermeknap

A nemzetközi gyermeknapot a világ számos országában megünnepelik az év legkülönbözőbb napjain.

5 nap 500 diák

Diáknapok az Aszódi Diákszalomban

Erzsébet 100

1925. június 13-án született Bömbi néni. Valahogy felfoghatatlan az a rengeteg idő, amit megélt.

Sport hírek

Mozgás Éjszakája Komoly siker Thaiföldön! Két érem Malmöben Interjú Tóth-Ilkó Áronnal

Olvasótábor

Galga-parti nyomozás Olvasótábor a Városi Könyvtárban

Hogyan került az egyszarvú a kastély kapujára?

Írta: Füleki József

Két ló húzta azt a hintót, amelyben Podmaniczky János, vadásztársa Lackó és a gödöllői dombság környékéről összevásárolt portékák, valamint elejtett vadak utaztak. A táltos paripák alatt a köves út pattogott, ahogy a lovas kocsi behajtott a kastély udvarába, a napfényben csillogó köveken.

A barokk stílusú gyönyörű kastély lépcsője tetején házvezetőnőjével, kertészével és szolgálóival várta férjét a viselős Juditka és fiával, az ifjabb Jancsikával. Amikor a kocsis megállt parancsolt a lovaknak, egy szolgáló ajtót nyitott Jánosnak és vadásztársának. A ház úrnője, rangját figyelmen kívül hagyva kisfiával a lépcsőn kecsesen leszaladva férjéhez rohant.

- Óvatosan édes Jutkám! Bajotok ne essen! Vigyázz, mert két szívre vagy felelősséggel – figyelmeztette Podmaniczky, majd az érkező felesége orcájára egy csókot nyomott, amelyben benne volt a szeretet és a gondoskodás.

- Vigyázok én drága Jancsikám! Erős lány ez! Nem csak rá vigyáztam, hanem fiadra és a kastélyra is – mondta elmosolyogva Judit.

- Lány? Oszt, ha fiú lesz? – tette fel a kérdést kacintva az uraság.

- Az Úr majd eldönti – válaszolta rá Podmaniczkynek.

- Szervusz, papa – üdvözölte édesapját fülíg érő szájjal Jancsika, miközben anyja szoknyáját szorongatta.

- Szép napot fiatalúr – köszönt fiának János és felkapva őt jól a szívére ölelte. Lackó a lovas kocsiból kilépve meghajolt a ház úrnője és fia előtt. Tudva a dolgát, intett a többi szolgálónak és az elejtett vadakat, valamint vásárolt tárgyakat elpakoltatta.

A bővülő család időközben besétált a kastélyba és Jutka férjével az oldalán a társalgóba fáradt. Ott a házaspár behuppant finom szabású székükbe és beszélgetésbe kezdtek.

- Míg te távol voltál leveleztem Mányoki úrral – szolt Juditka izgatottan.

- Á! Az a festő nem? – kérdezte Podmaniczky mesés szép feleségét csodálva.

- Igen. Gyönyörű portrékat fest és arra gondoltam, hogy téged is megörökíthetne – felelte a ház úrnője.

- Remek gondolat! Írj neki – mikor időd engedi –, hogy fogadom őt. Aproposó festő! Ez már a 18. század. Ráférne e gyönyörű kastélyra egy felújítás is! Írok az itáliai Giovanni

Battista Carlonénak, hogy bővítse a házat és hozzon magával egy freskó festőt is – jelentette ki János.

- Ahogy férjecském kívánja – mondta Jutka mosolyogva és csókot küldött férjének. A kastély lakói a ház urának hazatérére lakomával készültek. A frissen elejtett fácánok, nyulak, vaddisznók, szarvasok és őzek mind ott sorakoztak a család asztalán különböző pácban és mártással elkészítve. A gyertya fénye és a finom bor mellett Podmaniczky jóllakva jó éjszakát kívánt a szolgálóknak és Jancsikát lefektetve, feleségével közös hálószobájába vonult. Nem kellett sok és az uraság mély álomba szenderült.

Álmában a kastély tárgyalójában, az asztala mögött ülve jelent meg. A kis asztalra vidáman süttött be az ablakon át a napnak sugara. János az aznapi vadászatot szervezte Lackóval. Úgy döntött, hogy paripáikkal kilovagolnak az erdőbe vacsorának valót lőni. Hamar díszes vadásruhájába öltözött, elbúcsúzott feleségétől és fiától, majd a lovakkal elindultak az erdő felé. Útjuk során Lackóval beszélgetett erről is, arról is, mikor felfigyelt a távolban, a mező és az erdő érintésében egy rejtélyes lóra. Fehér szőre, mint a csillag csillogott a fényben.

- Te is látod Lackó? Milyen paripa az ottan? – kérdezte merengve Podmaniczky.

- Nem látok én semmit uraság – felelte a vadásztársa. A kíváncsiság hajtva őt, Lackórol megfélemedkezve elővette puskáját és lovával az erdő felé lovagolt. Mire odaért hűlt helyét találta a gyönyörű állatnak. Leszállva a paripáról és fegyverét a vállára biggyesztve besétált a lovat vezetve az erdőbe. Halk volt, csak az énekes madarak gyönyörű énekét hallotta és lába alatt a fa-, valamint kődarabok hangtalanul töredezték. Nem volt más, csak ő és lova.

- Kit keress a bácsi? – tette fel a kérdést egy vékony hang a háta mögül. Az uraság félelmében elengedte lovát és megpördülve a puskáját a kezébe vetette.

- Ki van ott? Felelj vagy meghalsz – kiáltotta el magát. Ekkor egy kislány lépett elébe az odvas fa mögül. Barna hajába virágok voltak fonva, ruháját csipke és motívumok díszítették. Nem volt rajta cipellő, se papucs, lába mégis tiszta volt.

- Jaj, ismerlek téged! Te megismersz engem? – kérdezte a leányzó. János hátára

rakta fegyverét és a kislányhoz lépett. Podmaniczky megérintette a lány kis kezecskéjét, majd a szemébe nézett.

- Nem ismerlek sajnos – motyogta barátságosan.

- Dehogynem! Gondolkozz édesapám – jelentette ki a kislány. Édesapám? Tette fel a kérdést magába János. A lány mosolyogva ránézett a férjira, majd vidám nevetések között kezecskéjét elvéve beljebb szaladt az erdőbe. Az uraság tenyerére nézett és egy szál margarétát talált benne.

- Margitka – szólalt meg. A következő pillanatban arra lett figyelmes, hogy Lackóval az oldalán egy rókát, illetve vacsorának valót ejtve tér haza fáradtan a kastélyba. János a nemes prémet Juditnak adta.

Az álombeli éjszaka hamar véget ért és reggel a kertben teázó felesége, valamint annak társalgónői társaságában jelent meg. A kertész szorgosan gondozta a bokrokat, ültette a virágokat. Kacagások, sírások, örömhírek, na meg pletykák között figyelmes lett a kert távoli pontjában megjelenő titokzatos fehér lóra.

- Tudtam, hogy nem káprázik a szemem – kiáltott fel modortalanul. Az állat megremült, majd menekülésnek kezdett. Feleségétől búcsút sem intve Podmaniczky lovához szaladt és üldözőbe vette a fehér paripát. Izgalmában azt sem értette – és talán nem is érdekelte –, hogy hogyan került rá újra a díszes ruhája, valamint puskája. Az állatot üzve, újra az erdőhöz ért. Az előző álombeli napja szerint ugyan úgy ment be a fák közé. Fegyverét a mellkasához illesztve fürkészte a rejtélyes lovat, remélve, hogy újra előbukik, ám a kis Margitka lépett ki a fák közül.

- Úgy örülök, hogy újra itt vagy édesapám! Annyi mindent szeretnék még neked mesélni – mondta a kislány mosolyogva apjához rohanva.

- Szia, Margitka! Nem láttad azt a csodás fehér lovat? – kérdezte az uraság. A leányzó nagy kék szemével apjára nézett.

- Édesapám, hagyd őt békén, mert csak a sorsodat kergeted! Ha baja esik, neked is bajod esik – válaszolta rá Margitka. János lenézett a lányára és felkapta.

- Mit keresel itt kint csöppség egyedül? Menjünk haza – szolt az apja.

- Még nem mehetek – jelentette ki a kislány és a férfi karjából kikéredzkedve befutott az erdőbe. Podmaniczky szomorúan

figyelte, ahogy lánya elszaladt tőle és a földre nézett. Az uraság furcsán kémlelte, hogy Margitka lábnyoma helyett patkó nyom van. Puskáját újra a kezébe véve úgy döntött, hogy ő is beljebb megy az erdőbe és utána jár, miért szalad el mindig tőle a lánya.

Ahogy beljebb hatolt az erdőbe, a fák egyre sűrűbben helyezkedtek el egymás mellett, a fényt kiszorítva. Kezdetben még csak piszlákolva látszódott a napnak sugara, de tovább haladva az erdőben sötétség, míg a legvégén feketeség vette körül. Megállt, lassan vette a levegőt és a fegyvert szorongatva forgolódott maga körül. Egyszer csak a semmiből hatalmas fény szabadult fel. János a kezét szeme elé tartva próbált jobb látásért imádkozni. A fény ereje enyhülni kezdett, majd kezét elvéve a titokzatos fehér ló tárult eléje. Középről a jószág szebb volt, mint valaha. A lába alsó része – a patkójával együtt – ezüstben pompázott, ápolt szőrét apró csillagok sokasága csillogtatta meg. A hosszú puha sörénye a levegőben hullámozott, míg kék szeme ragyogott a vidámságtól. Podmaniczky figyelemmel követte végig a lovat, amikor feltűnt neki egy paripákra nem jellemző vonás. Ennek a lónak a fején egy szarv volt. Hosszú, keskeny, éles és csavart szarva a rokka orsójaként ékeskedett a lény fején. Az uraság már nem tudott lóként hivatkozni a lényre, hiszen ez a jelző nem illett rá. Az állat szarva emlékeztette őt tanulmányai során olvasott misztikus állatok egyikére, mégpedig az egyszarvúra. A csodás teremtmény mélyen János szemébe nézett, amelyen keresztül meglátta szívét. Az egyszarvú vidámsága hamar leült a szeméről és rohanásba kezdett. Podmaniczky elhajította puskáját, majd a misztikus teremtmény felé iramodott. A fegyver nagyot koppant a földön és hatalmas mennydörgések közepette elsült. Az unikornis felsikírt és lassan eldőlt. A férfi, amint utolérte a szegény teremtményt, térdre rogyott, majd megérintette annak fejét. Az egyszarvú az érintéstől szertefoszlott és vérző lányát, Margitkát találta kezei között szorongatva. Az uraság elsírta magát, majd hangos kiabálásba kezdett.

- Ne! Az édeslányom – riadt fel rémálmából Podmaniczky. Mint álmában, most is potyogtak a könnyei. Judit a nagy riadalomra felébredt és egyből férjéhez fordult a sötétségben.

- Mi történt Jancsi? – kérdezte felesége kezét férjére helyezve. János a szemét törölte.

- Rosszat álmodtam Jutkám – felelte komoran.

- Kérlek, mond el miről álmodtál – kérlelte Jutka őt, miközben gyertyát gyújtott. A kis gyertya lángja szomorúan világította meg férje könnyes arcát. Juditka fájó pillantást vetett Podmaniczkyra, majd közelebb húzódott hozzá. János elmesélte álmának szépségét és csúfságát is, amelyet felesé-

ge szomorúan hallgatott, miközben mindkét kezébe fogta a gyertyát.

- Pedig milyen szép neve lehetett volna – jelentette ki könnyet ejtve Podmaniczky. Ne sírj te is Jutka, nincs kőbe vésvé. Ez nem egy jóslat, hanem egy buta álmom volt – mondta férje és a gyertyára nézett.

- Itt ez a gyertya, kívánj valami szépet – szolt János feleségének. Juditka mélyen a fény forrására nézett, majd elfújta azt. Letéve a gyertyát a melléte lévő kisasztalra csókot adott Jánosnak, majd elszenderült. Podmaniczky a felesége felé fordult. Az ablakból gyönyörűen látszott a telihold. A hold fénye megvilágította a hálószoba ablakában elhelyezett kis vázát, amelyben egy szál margaréta volt. János nagyot sóhajtott, majd lassan őt is elnyomta az álmom.

Két hét múlva nagy fájások közepette Jutka meghitt környezetben, a kastélyban világra hozta második fiát, Sándort. A kastélyban nagy volt az öröm, a szolgálók nem tudtak beérni a kisfiú barna hajával és kék szemecskéivel. Boldog volt János és a rokonok is, mégis fáj az uraságnak, hogy nem lánya született. Podmaniczky a rémálomban történetekhez társította az eseményeket, ezért elhatározta, hogy levelet ír egy szobrásznak. A művész készségesen elvállalta megbízója tervezetét és mindössze két hónap alatt kőből kifaragta a két család címerét tartó egyszarvúkat az udvar kapujára. János busásan megfizette a szobrászt és örömtelen mutatta be a kőszobrokat feleségének.

- Látod ezeket az egyszarvúkat Jutkám? Az álmom és te ihlette. Tudom, hogy szíved leányra vágyott – kezdett bele az uraság az udvaron állva. Judit a férje arcára tette kezét és könnyes szemmel rámosolygott.

- Édes Jancsim, szívem választotta – mondta felesége és Podmaniczky orcájára csókot nyomott.

- Ezek a mágikus és varázslatos unikornisok pecsételjék meg címereink tartásával szerelmünket, valamint összetartozásunkat. Azt szeretném, hogy e szobrok a reményt szimbolizálják – jelentette ki János. Ahogy az évek teltek, a Podmaniczky család bővült és annak élete a kastély falai között folytatódott, tele boldogsággal és kihívásokkal. A gyönyörű egyszarvú szobrok, amelyek a kapu előtt állnak, nem csupán a család címerét őrzik, hanem a remény és a szeretet szimbólumai is lettek. A gyerekek felnőttek és a kastély falai között új történetek születtek. A leánygyermekek közül később egyik sem viselte a Margitka nevet. Úgy gondolták, hogy Szent Margit volt, aki János álmában megjelent és varázslatot mutatott.

A kastély és annak szobrai, amelyek a család titkait őrzik, továbbra is ott áll a Galgapatak mellett meghúzódó város, Aszód szívében. Egyszer, ha arra jársz, állj meg a kapu előtt és kívánj valamit! Meglásd, a szeretet utat talál magának.

Június 13-án nyílt **Lőrincz Ferenc** **festőművész** kiállítása az AIKI kistermében

A tizennégy festményből álló tárlat a Galgamente vidékén, a Gödöllői dombság lábán készült. Négy évszakot tár elénk, különböző hangulatokat és emlékeket idéz. Haragos, friss zöldök idézik a tavaszt. Aratás utáni bálák illata, az átmelegedett föld ereje sárgállik a nyári képeken. A "nemlát-ható" bújik el a természet csodáiban és a végtelen. Őszi ködök rejtekében titkok, téli havak csendessége hív megfejtésre.

Mi a Lőrincz Ferenci tájképek titka? A teljességet érzem bennük. A festékréteg, a pasztellpor alatt elrejtőzik egy más, igazabb világ. Mélységében hosszan rendeződnek még a pigmenteszemecskék. A rétegek ívei alatt érzem a Láthatatlant. Fények ragyogják be és kelnek életre, csillannak meg az árnyak és mélyszürkék közt. Ferenc együtt lélegzik a tájjal, tudja és ismeri, de mégis megengedi a váratlan lehetőségét benne. Évtizedek tipródó, fürkésző, befogadó és határozott, lázadó és alázatos munkája, tájba járása, fohászai vannak képeiben. Mert nemcsak a tájat látja benne, de a teremtés csodáját, a lét könnyűségét, a mindenség nehézségét és misztériumát. Misztikus utazás ez. Tájban és lélekben. Létem. Létünk.

Szeretettel ajánljuk a kiállítást. (a tárlat nyár végéig látható)

Győrfiné Dr. Hajdú Szilvia, Aszód polgármestere, azon szellemiséget vállalva állt hivatalba, vagy akár kezdett bele már a 2023-2024-es kampányba is, hogy kizárólag előre néz, saját érdemekre törekszik. Az abszolút passzív kommunikáció azonban félrevezető lehet, ezért most egy rendhagyó interjú során a polgármester asszony tiszta vizet öntött a pohárba.

Aszód jelenlegi vezetése nyerte meg a 2024-es önkormányzati választásokat. Tény. Azonban még ebben az elvileg vitathatatlan esetben is mintha két világ létezne: elvégre míg ezzel sokan tisztában vannak, akadnak olyanok is, akik nemcsak rendszeresen megkérdőjelelik, de ki is forgatják ezt az eredményt, mint majdnem minden más felmerülő tény, illetve úgy viselkednek, mintha a választás egészen más eredménnyel zárult volna. Győrfiné Dr. Hajdú Szilvia, Aszód polgármestere, azonban úgy érzi, nem kell beszélni ebbe a sokszor méltóságon aluli hadakozásba, amely sehova nem vezet. Hiszen 4 év múlva az eredmények fognak önmagukért beszélni, nem a rágalmozások, márpedig az elmúlt hónapokban számos pályázat készült és készül még a mai napig is, amelyek már akár év végétől és a következő esztendő elejétől megvalósulhatnak.

Ezúttal mégsem erről beszélgettünk a polgármester asszonnyal, hanem az elmúlt háromnegyed év hergelésnek szánt ferdítéseiből szemezgetve, egy könnyedebb hangvételű társalgás alatt térünk ki néhány vissza-visszatérő toposzra, hogy kicsit a lakosok is jobban képben legyenek és ne üljenek fel a felesleges indulatokat szító gyűlölet-vonatra.

Miután delegáció érkezett a városba, felmerült egy olyan szóbeszéd, hogy kínaiak vásárolták meg a Nőtlen Tiszti Szállót és ki tudja mit terveznek. Mi igaz ebből?

Semmi. De kezdjük az elején! Kínában új jogszabályokat vezettek be, és Kína nyitottá vált a közép-európai kultúrára. Ennek köszönhető az is, hogy több tartomány is megkeresett a kulturális kapcsolatok ápolása céljából, aminek lényege az, hogy megismertetnek a tartományokkal, ami vice versa, azaz a kölcsönösség jegyében történik meg. Bemutatták, hogy milyen új jogszabályok léptek érvénybe – ebbe a finanszírozás is beletartozik –, a 3-4 tartományi megkeresésből pedig volt, amit a delegációval sikerült ténylegesen megvalósítani. Ekkor az önkormányzat bepillantást kapott abba, hogy a tartomány mivel foglalkozik, míg nekik is sikerült újdonságot mutatni. Egy, a főváros melletti település lakosság száma már eleve meglepetést okozott. Lényegében egy kis képet adtunk magunkról, és elindult egy egyeztetés, hogy milyen cserekapcsolat alakulhat ki, amelynek a lényege, hogy a kiválasztott(ak) ellátogathat(nak) a megfelelő tartományba, hogy egy kis Magyarországot, egy kis magyar kultúrát csempésszenek ki, és az ott élő embereket megismertessék a magyar kultúrával és életformával. Kicsit olyan ez is, mint a testvérvárosi kapcsolatok: a lényege az, hogy megismerjük a másikat.

A Nőtlen Tiszti Szállót egyébként egy magán-személy vásárolta meg, aki eredetileg szociális ellátó intézményt tervezett, de amikor meglátta az ellenzéki hangulatkeltést, amely nem kimélte a beruházást sem, úgy döntött, hogy más tervet valósít meg a területen – erről azonban még több okból is korai beszélni.

Újra és újra látni, hogy néhányan előszere-ttel bírálják a polgármesteri és az alpolgármesteri fizetéseket. Ebben van egyáltalán bármiféle döntési lehetőség?

A magyarországi önkormányzatokról szóló törvényt a jogalkotó tavaly ősszel módosította, és kimondta, hogy minden év július elsején kell emelni a polgármesterek fizetését. Ezt jogszabállyal rögzítette és az összeg is adott. Tehát tulajdonképpen minden évben, ami más munkahelyen az inflációs ráta, azt a törvény meghatározza, de július elsején, nem pedig január elsején. Ettől nem lehet eltérni, hanem be kell tartani, mivel jogszabályi kötelezettség. Az alpolgármesterek illetménye pedig mindig a polgármester illetményéhez igazodik, 70 és 90 százalék között, amit a testület határoz meg. Nálunk ez 70 százalék, ami a legalacsonyabb, de ez alá nem is mehet. Ez volt a testület döntése. Teljesen jogszerűen történik minden, méghozzá az MötV. rendelkezésének a betartásával.

A képviselői illetmények tekintetében nem történt változás. Viszont amikor hivatalba kerültem, méltánytalanul alacsony bérekkel találkoztam, és az akkori jegyző asszonnyal úgy döntöttünk, hogy január elsején jelentős bérfeljesztést hajtunk végre. Ekkor 50 ezer forintról 80 ezer forintra emeltük az illetményalapot. Ez nagyon fontos döntés. Az önkormányzat által fenntartott intézmények vezetői között olyan jelentős bérkülönbségeket tapasztaltunk, hogy az egyik 1 millió 100 ezer bruttó bérral rendelkezett, míg a másik 503 ezer forinttal. Ekkor döntöttem úgy, hogy a korábban alacsonyabb bérral rendelkezőknek egységesen 950 ezer bruttóra emeltem a bérét, amit a költségvetés terén a testület is elfogadott. Szignifikánsan jelentős eltérések voltak, ami azt gondolom, hogy teljességgel méltánytalan, miközben egy intézményvezető 30-50 ember felé tartozik felelősséggel, emellett vezetői feladatokat lát el. Igazából már ezt is jelentős eredménynek tartom, hiszen évek óta nem volt bérrendezés, és január elsejétől olyan emberek dolgozhatnak nálunk, akik anyagilag is megvannak becsülve, emellett az intézményvezetők között sem okoznak feszültséget a bérkülönbségek.

Ha már bérek és munkavállalók – előszere-ttel támadják személyedet azzal, hogy

embereket küldtél el. Volt, akivel egy határozott idejű munkaszerződés lejártát követően példálóztak, de számos más esetben is az önkormányzatot hibáztatták egy-egy dolgozó távozását követően. Elküldtél bárkit, amióta hivatalba léptél?

Sokan nem tesznek különbséget az önkormányzat és a hivatal között. Merthogy van egy önkormányzat, amit a polgármester vezet, és van a hivatal, amit a jegyző. Én pedig a pletykákkal ellentétben egyetlen embert sem küldtem el, egyetlen embert sem szüntettem meg a Kttv-s jogviszonyát vagy munkaviszonyát. Ennek ellenkezője csak a közösségi médiában ellenem uszításként kitalált, valótlan tartalmú állítás, amit határozottan visszautasítok. Sőt, mondok jobbat: a jegyző asszony is egyetlen embert küldött el a hivatalból, csak és kizárólag neki lett felmentéssel megszüntetve a jogviszonya. Mindenki más közös megegyezéssel távozott a hivataltól, méghozzá azért, mert például máshol helyezkedett el.

Azt fontos egyébként látni, hogy Aszód egy 6 és fél ezres település, amelyre emlékeim szerint 22,63 embernyi illetményt finanszíroz az állam. Ez azért számít, mert mi ennek ellenére egy 48 fős hivatalt kaptunk meg. Összehasonlításképpen a több mint 10 ezer lakosú Erdőkertesben a hivatalnak 21-22 alkalmazottja volt akkor. Tehát majdnem kétszer annyi lakosnál feleannyian dolgoztak. Emellett azt is láttuk, hogy nagyon rossz volt a munkaelosztás, amivel kapcsolatban igyekeztünk jó döntéseket hozni. Az viszont, hogy ki hagyta el a közigazgatást, avagy a hivatalt, az abszolút a dolgozón múlt.

Ami igaz, az az, hogy bevezettünk egy munkaalapú közigazgatást, amelynél sokan panaszkodtak, hogy az egy új stílus, hogy dolgozni kell. Én meg azt gondolom, hogy minden aszódi lakostól, aki elmegy a munkahelyére, elvárják azt, hogy dolgozzon. Aki ezt nem akarja, majd a jegyző szemére veti, hogy felborult a munka és a magánélet egyensúlya, mert ő eddig nem így jött be, hogy ezt és azt kell csinálni, lényegében dolgozni kell, az később valóban megmondta, hogy ezt nem szeretné tovább csinálni. Ennek hála viszont sokkal jobb lett a munkatempó, sokkal jobb lettek a fizetések, teljesen más lett a munkamorál, ráadásul mindenki hatékonyabban tud dolgozni.

Emellett jutalmazzuk a munkaerőt. Például az elmúlt hónapban is úgy ítéltük meg két hivatali dolgozónál, hogy olyan mértékű, olyan jó munkát végeznek, hogy több mint 100 ezer forintos béreltelményt növeltünk a

januári emelésen felül. Mert úgy gondoljuk, hogy el kell ismerni azoknak az embereknek a munkáját, akik kiemelkedően teljesítenek. Márpedig a közigazgatásban is dolgozni kell: rengeteg a pályázatunk, rengeteg a fejlesztendő terület, ehhez pedig a hivatalnál, mint az önkormányzat kiszolgáló szervénél, szükség van a jó munkaerőre.

Fontos, hogy rengeteg megbízási díjat fizetett korábban a hivatal, amivel az illetményeket kompenzálták. Mi pedig azt mondtuk, hogy ezeket felszámoljuk az egyéb, akár jogtalan juttatásokkal együtt, és jogszerűen akarunk működni, amihez az kellett, hogy amiket korábban megbízással és egyéb módon kaptak, azt tisztán az illetménybe építettük bele – erre mondták azt sokan, hogy nekik így már nem éri meg, ami azért felvet néhány kérdést.

„Félelmetes” képek láttak napvilágot az Aszódi Integrált Kulturális Intézmény udvaráról, miszerint az önkormányzat még ezt is tönkretette. Tönkre vagy helyre, ez most lényegtelen is, de tett az önkormányzat bármit is?

Nagyon fontos azzal kezdeni, hogy ezzel a témával kapcsolatban szerintem sokan alapvető tévedésben vannak. Az önkormányzatnak ugyanis van egy saját maga által fenntartott intézménye, az AIKI (Aszódi Integrált Kulturális Intézmény). Az az épület és a kert, amelyről szó van, jogszerűen az AIKI és a PAMI (Podmaniczky Alapfokú Művészeti Iskola) birtokában van. Efölött ezért az önkormányzat eleve nem rendelkezik.

Az AIKI és a PAMI két vezetője viszont felmérte azt, hogy az udvarban több rendezvény szeretnének, valamint több okból kifolyólag – például fiatalítás miatt – is átalakításra van szükség, ezért kvázi felnyírják a bokrokat, hogy átláthatóvá váljon a terület, ahova többek között színpadot is szeretnének. A növényzet itt már nagyon egybenőtt, ráadásul számos tüskés bokor nehezítette az elhelyezkedést és közlekedést, összességében ezzel a rendezvények számára átláthatatlan teret eredményezve. A vezetők emiatt döntöttek és rendelték meg ezt a fiatalítást, mint vásárolt szolgáltatást a Nonprofit Kft.-től. Maga az átrendezés így mind a növények, mint a lakosság érdekeit szolgálta, ráadásul a kialakult látvány is perspektíva kérdése – ennek hála természetesen kiváló lehetőséget nyújt a megszokott hergelésre, amihez csak a megfelelő szög és némi képmanipulálás szükséges – aki helyszínen látta a területet, az többségében elégedett. Ettől függetlenül ez tudatos döntés, amely a családi rendezvényeket és a művészeti iskola zenei koncertjeinek megvalósítását is megkönnyíti. Ennek a vezetői döntésnek a megítélése ráadásul nem polgármesteri feladat.

Felháborodott bejegyzéseket tett közzé az egyik civil szervezet, mert igénylésük ellenére nem kapták meg a városi kisbuszt. Ezt

kötelező kiadni? Eddig hogy működött, ki és miképpen használhatta?

Aszód város önkormányzatának van egy Opel Vivaro típusú kisbusza, amit kérésre gyakran oda is adunk bárkinek, aki a város érdekében jár el. Én tavaly október elsején kerültem hivatalba, és számos esetben odaadtam a különböző civil szervezetek kérésének megfelelően. Azonban azt borzasztó nehezen viseltem, mikor elkezdtek érkezni a bírságok. Például mikor egy egyházi vezető külföldön, a rábízott 8 kiskorú gyermekkel gyorsan hajtott; vagy amikor december 31-én még azon dolgoztunk, hogy befizessük a bírságot, mert akik elvitték a járművet, azok nem vásárolták meg az autópálya-matricákat; és akkor a privát nyaralásokról és az indokolatlan mértékű üzemanyag-használatról még nem is beszéltünk. Ekkor kellett elgondolkoznom azon, hogy ez így mennyire fenntartható, illetve egy idő után muszáj volt kimondani, hogy eddig és ne tovább.

Ráadásul nem elhanyagolható tényező, hogy az elmúlt években akadtak olyan szervezetek, mindössze néhány fővel, akik 7-8 ezer kilométert raktak bele ebbe a kisbuszba, akár minden héten igénybe véve, közben rendszeresen felhasználva a kisbuszhoz tartozó üzemanyag-kártyát, ami alapvetően nem pénzügyi juttatás. Ezzel szemben az előző ciklusban az Aszód FC utánpótlás-csapatai nem kapták meg a kisbuszt, pedig rengeteg gyerekről, több mint 100 családról beszélünk, akik így saját pénzen dobták össze az utaztatást, pedig lehetett volna nekik is segíteni. Ezért érdekes módon senki sem méltatlankodott. Pedig versenyekről beszélünk, amelyek a város hírére is öregbítk.

Sajnos olyan előfordul, hogy valakinek nem tudom odaadni a járművet, mert ütközés van és pont más is elkérte a buszt, de igenis oda kell figyelni arra, hogy arányosan legyen kiadva a kisbusz, mert olyan nincs, hogy minden héten ugyanaz viszi el és még az üzemanyagkártyát is rendszeresen használja, ami közpénz. Az alpolgármesterekkel már egyeztetünk és felmérjük, milyen lehetőségek vannak, és dolgozunk egy olyan rendszeren, amely a következő esztendőben már működhetne: évente néhány alkalommal a civil szervezetek igénybe vehetnék a kisbuszt, ezzel a lehetőséggel nem visszaélve, nem aránytalan mértékű használat, hanem az arányosság és az egyenlőség elve alapján, melyet a legfontosabbnak tartok.

Lezajlott az első GalgamenTisza találkozó, amelynél talán mindenki meglepődött azon, hogy a kérelem beérkezését, az elbírálást és a szerződést, majd pedig az eseményt követően ismét sikerült elferdíteni a tényeket. Hogy képzel az önkormányzat, hogy díjat szed be a közterület használatért? De tényleg, ezt mi, a lakosok, hogy képzeljük el?

Minden városnak, településnek van közterülete, a közterület-használat rendjét pedig

magá a képviselőtestület határozza meg. 2021-ben, az előző képviselő-testület megalakítása az aszódi közterület-használatról szóló rendeletet, amely egyértelműen megszabja, hogy ki milyen összegért tud bizonyos célból közterületet használni. Hozzá egy magánszemély részéről érkezett be a kérelem a közterület-használatra – addigra már egyébként mindenki számára láthatóvá váltak azok a plakátok, melyek a családi napot hirdették –, amelyhez egy helyszínrajzot is csatoltak, melyen ki volt számítva, hogy hány négyzetméter kíván a szervező használni. Fontos, hogy kb. 5000 négyzetméteres területünk van a Szent István téren, és ha a közterület-használati rendeletből indulok ki, akkor ott minimum összegként 350 forint van meghatározva a négyzetméterre. Ha ezt felszorozzuk, akkor az 1 millió 750 ezer forintra jön ki, ami egyébként számomra elfogadhatatlan, de hangsúlyoznám, hogy ezt nem is én határoztam meg, sőt nem is az elmúlt 1 évben született meg ez a döntés – viszont alkalmazási kötelezettségem van rá. A rendelet egyik pontja azonban egy kiskaput biztosítva egyedi elbírálást tesz lehetővé, amellyel elve eltérhettem az előírt több mint 1 millió forinttól.

Az egyértelműen megállapítható volt, hogy a rendezvény szervezője nemcsak a sátrakban és azok alapterületén tervez programot, hiszen kutyás bemutatót, üvegességi játékokat és egyéb olyan programokat hirdetett, amely nagyobb területet igényel, és ez végül be is bizonyosodott. A műszaki részleggel és az alpolgármesterekkel egyeztetve 1875 négyzetméterben állapítottuk meg a rendezvény helyszínének területét, majd ezt nem a minimum 350, hanem egy csökkentett 200 forintos négyzetméter-árral szoroztuk fel, így végül 375 ezer forintban meghatározva a területbérletet a teljes napra. Csak viszonyításképpen: mivel Fekete László rendezvénye a Mozgás Éjszakáján magán programnak minősült, amely nem része a Mozgás Éjszakájának, ezért szintén bérelnie kellett egy egyébként sokkal kisebb területet, mindössze két órás időtartamra, amelyet 300 ezer forintért kapott meg. Ha ugyanis a tulajdonoson felül valaki közterületen szeretne valamilyen programot vagy rendezvényt csinálni, annak minden esetben megvan a díja, és ez nem polgármesteri hóbort, hanem egy betartandó rendelet része – de megnyugtatóan hozzá kell tennem, hogy ahogy ebben az esetben is tettük, mindig igyekszünk méltányosan eljárni.

Nem mindegy tehát, hogy miképpen tekintünk egy-egy esetre, egy-egy tényre, mert mint az a felhozott példából is egyértelműen látható, manapság már a tényekhez sem mindenki ragaszkodik, ha az adott esetből politikai hasznot húzhat. Aszód önkormányzata azonban teljes erejével azon dolgozik, hogy a város ennek ellenére is előre haladjon, ez pedig a következő hónapokban és években egyre nyilvánvalóbbá válhat a lakosok számára. Azután a következtetést már mindenki maga vonhatja le ebből.

ÚJ KULTURÁLIS SZÍNTÉR

Átalakult a Városi Könyvtár és a Podmaniczky Alapfokú Művészei Iskola udvara

Áltam, a PAMI néptáncosainak év végi vizsgáját nézve a kissé megtépázott Viola di gamba szobor előtt, és azon gondolkodtam, hogy milyen méltatlan a tanárokkal, de különösen a gyerekekkel és a szüleikkel szemben, hogy két eltérébelyesedett fenyőfa és szűrős bokrok közé szorulva van csak módjuk számot adni a tanévben szerzett tudásukról.

Ez volt az apropója annak a gondolatnak, hogy alakítsunk ki egy olyan teret, ahol különböző programoknak tudunk majd otthont adni úgy, hogy színpad és nézőtér kényelmesen elférjen. A tervet megvitattuk a programszervezéssel foglalkozó kollégákkal, fölvettem intézményvezetői értekezleten, s konzultáltam a PAMI megbízott igazgatójával. Miután fakivágásról nem volt szó, csupán ágvágásról, jegyzői engedélyre nem volt szükség. A kollégák és a PAMI igazgatónője nagy örömmel fogadták a kezdeményezést és rögtön a megvalósítás támogatójává váltak. A munka elvégzésére felkértük a Nonprofit Kft. munkatársait, akik a megbízásnak megfelelően a két fenyőfa alsó gallyait felyirták olyan magasságig, hogy a legmagasabb aszódiai is tudjanak alatta az árnyékban hűsölni. Ezen kívül az öt egységből álló bokorcsoportból kettőt kiástak. Az elburjánzott, az udvart élethetlenné tévő szűrős, tűztövis bokrokat komposztálták, a többi kisebb cserjét és a virágokat más helyre átültették. A fűzfa túl nőtt koronáját visszanyírták és az akácfák kis kozmetikázásával megnyitották a látványt a zsidó temető és a Schossberger-mauzóleum felé. A fűvet mind az udvarban, mind a temetőben lenyírták és pótolták a hiányzó helyen a murvát.

Ez a történet látványos része, de van az átalakításnak más aspektusa is. Az udvarban szorgalmi időszakban és nyáron táboroztatáskor is nagyon sok gyermek fordul meg. A kilencvenes évek közepén kialakított park, a bokrok és fák a három évtized alatt birtokukba vették a teret, s abból kiszorították az embereket, ráadásul a bokrok java szűrős volt, magában hordozva a baleset veszélyt. Játszó, rohangáló gyerekek ilyen környezetben nincsenek biztonságban. Az udvart használók nem tudtak a fák árnyékába menni, mert ott voltak a cserjék és a növények. A gyerekek több olyan helyre tudtak elbújni, ahol nem voltak láthatók, így a tanárok, felügyelők nem észlelheték, ha valami huncutságot csináltak, vagy annál durvább dolgot követtek el egymással szemben. Ráadásul a PAMI és az AIKI munkatársai közül többen nem tudtak hol parkolni, mert sem az udvarban, sem az épület előtt, sokszor a volt Tüdőgondozó előtt sem volt hely. Röviden, a kert már régen nem töltötte be a park funkciót, útban volt a növényzet, élethetlen volt a tér. A városunknak nem volt olyan szabadterei színtere, ahol közösségi programok, így koncertek, hangversenyek, filmvetítés, vagy akár gyermeknap megrendezhető lett volna úgy, hogy van mosdó lehetőség és

olyan hely is, ahová be lehet húzódni egy hirtelen jövő zivatar elől. Most már van. Konklúzió. Elvesztettünk tíz-tizenöt cserjét és huszonöt fenyőgallyat, nyolc-tíz nyaláb fűzfavesszőt, néhány akácágat és három-négy száraz, előbb-utóbb lezuhanó szárazgallyat. Nyertünk egy letisztult nagy teret, ahol a fölállított színpad előtti széksorokon, padokon ülve akár több százan hallgathatnak meg egy koncertet, tapsolhatnak a PAMI hangversenyein, nézhetnek a rövidesen üzembe helyezendő ledfalon filmeket, miközben a virágos udvarról látható a műemlék temető a Petőfi osztálytársának Deutsch Fülöpnek és feleségének emelt mauzóleummal együtt. További tervünk, amit már megemlítettem a városunk vezetésének, hogy közös erővel újítsuk fel Pannonhalmi Zsuzsanna szobrát a „Térdhegedűt”. Javasolni fogjuk a Csengey Gusztáv Általános Iskola igazgatónőjének, hogy a tornaterem falára művésztanárok vezetésével a gyerekek fessenek fel különböző képeket, hogy ezáltal tovább nőjön a tér és gazdagodjon a képzelőerő.

*Asztalos Tamás,
mb. intézményvezető*

ELŐADÁSOK AZ AIKI-BEN

Minden szülő azt szeretné, ha gyermeke kiegyensúlyozott, boldog és egészséges legyen. Intézményünk három részes előadást tervezett március és május között minőségi igényes előadókkal, különböző témákban, problémakörökkel. Első előadónk Simon Emese tanítónő volt, majd két előadást, Majsai László pszichopedagógus, terapeuta tartott. Majsai László május 16-i előadásának témája: gyerekek/kamaszok az online világban. Sok érdekes felvétel, esettanulmány, korunk és megoldások voltak terítéken.

AZ ÉV KÖNYVE ÉS SZERZŐJE AZ AIKI-BEN

Május 12-én Szinvai Dániel illusztrátor volt az AIKI vendége, aki a Párhuzam című könyvével megnyerte az idei év Gyermekkönyve Díjat. Előadásában nemcsak két legújabb könyvéről beszélt, de a tanulók betekintést nyerhettek a különböző grafikai technikákba is. „A grafika különböző ágai közül leginkább a narratív médiumok érdekliek. Szerinte egy illusztráció mindig valamit mesél, legyen az szépirodalmi vagy non-fiction, könyv, magazin, vagy plakát illusztráció. Minden projektjének a saját hangját keresi, az ahhoz leginkább illő kifejezőmódot. Arra törekszik, hogy minden, amivel foglalkozik, túllépjen önmagán, és önálló életet éljen. Számára minden munka egy felfedezőút: kísérlet a hangjával, és így alkalom a megújulásra is. Szereti a tiszta, élénk színeket - és a koszos textúrákat. A laza vonalakat és az apró részleteket. A hagyományos eszközök vizuális gazdagságát, és a digitális technika szabadságát. A többrétegűséget mind vizuálisan, mind gondolatilag. Szereti a fényeket és az árnyékokat, az égbemarkoló fákat, a régi épületeket, a retró tárgyakat és a lezser zakókat.” (forrás: szinvaidaniel.hu; pagony.hu)

Gyermeknap

Aszódon

A nemzetközi gyermeknapot a világ számos országában megünneplik az év legkülönbözőbb napjain. Az ünnepet először Törökországban tartották meg 1920-ban (1920. április 23.), majd később a genfi Gyermekjóléti Konferencián 1925-ben. Az ENSZ közgyűlése 1954-ben javasolta (836(IX). határozat), hogy minden országban tartsák meg az egyetemes gyermeknapot. Az ünnep célja, hogy megemlékezzenek a világ gyermekeinek testvériségéről és egymás közti megértésről, valamint a gyermekek jóléte érdekében kifejtett küzdelemről.

Magyarországon az Országos Gyermekvédelmi Liga kezdeményezésére már a 20. század első évtizedében is rendeztek gyermeknapot, ha nem is minden évben. Edelsheim-Gyulai Lipót egyesületi elnök egy 1909. évi beszédében elmondta, hogy 1906-ban 46, 1907-ben 612, 1908-ban pedig 2262 vidéki város és község vett részt a gyermeknap megünnepelésében. A húszas években vált rendszeressé, hogy május vagy június valamelyik napját gyermeknappá nevezték ki. 1931-től már egy egész hetet szenteltek a gyermekeknek, többnyire május első felében, mégpedig 1943-ig Nemzeti Gyermeknap néven. Ez 1944-ben nem került megrendezésre. 1945-ben júniusban, 1946-ban februárban, 1947-ben május 4-től tartottak gyermeknapot. 1948-ban már a kommunista párt befolyása alatt álló MNDSZ (Magyar Nők Demokratikus Szövetsége) rendezett Országos Gyermeknapot június 20. és 27. között. Magyarországon 1950-től 1953-ig június első vasárnapján, azt követően pedig minden év május utolsó vasárnapján rendezték, illetve rendezik meg a Nemzetközi Gyermeknapot. (forrás: wikipedia)

Idén május 24-én rendezte meg Aszód városa az AIKI és az Aszód FC rendezésében, és bár még a reggel picit borongós

idővel kezdett, hamar benépesült a sportpálya egész területe, ahol rengeteg mosolyt, ölelést, játékot, zenét és finomságot kaptak és adtak a gyermekek.

Az Aszód FC klub minden edzője, valamint vezetőjük, Tóth László nemcsak játékra hívták a gyermekeket, hanem az egészséges életmód szeretetére is neveltek, valamint szülő és gyermek együtt rúghatta a labdát, a közös játék élményével gazdagítva a napot. Benedek Krisztina hagyományőrző nyáreleji hívogatójával indult a délelőtti program, ahol kisgyermekes családok táncoltak, pörögtek, verseltek. Nem hiába. Hamarosan jó idő kerekedett. Baloghné dr. Seres Krisztina és férje hasznos ismeretekkel, empátikus oktatással tanították meg gyermekeinknek, hogyan viselkedjenek egészségügyi vészhelyzet esetén. A Hévízgyörki Táncegyüttes táncházában fergeteges hangulat kerekedett – a centerpályán kicsik és nagyok együtt perdültek táncra.

Kovács József (Józsi) önként hozta el gyönyörűségeit, és egész délután lovaskocsiztatta a gyerekeket. Cser Milán és csapata körhintával, kisvasúttal és játszópályával tette még színesebbé ezt a napot. A hajfonós és arcfestő hölgyek igazi művészetet varázsoltak a gyermeki arcokra –

csillogás, színek és mosoly volt mindenhol. A bőrkézműves asztalnál ügyes kezek csodákat alkottak, szívből jövő, saját készítésű ajándékok születtek. Délután 4-től Ki mit tud? került megrendezésre, a gyermekeké volt a színpad. Horváth Alexandra és énekeskislójának csodálatos hangú növendékei ismét elvarázsoltak bennünket. Fülöp Leni tehetséges kis zenésze mindössze 6 évesen dobolt a színpadon. Király Kristóf (8 éves) harmonikajátékával elvarázsolta a közönséget. Az Ákos Bike a tombola fődíját, egy kerékpárt ajánlott, valamint a Nap sugar ABC édességekről gondoskodott. Rengeteg ajándékot kaptak a gyermekek Oláh Róberttől, aki az Unikornis Pályázatának díját is biztosította.

Bartók Csilla vigyázott a résztvevők egészségére, Gesztiványi Gábor finom gulyáslevest melegséget hozott a nap végére. Aszód Város Nonprofit Kft. nélkül nem valószínű volt volna meg ez a nap. Vezetőjük Kerényiné Probocska Zita, és munkatársai végezték az előkészületeket, a lebonyolítást.

„Az élet egyetlen igazi értelme a gyermek – a többi mind csak pótcselekvés.” – mondjuk gyakran, ha az aszódi gyerekekre nézünk és ez a nap tényleg lélekemelő volt.

Tisztelt Lakosok!

Aszód Város Önkormányzata tájékoztatja a lakosságot, hogy a katasztrófák elleni védekezés érdekében – a vonatkozó jogszabályok alapján – polgári védelmi kötelezettség írható elő a lakosság egyes tagjai számára.

A polgári védelmi kötelezettség fegyveres összeütközések és katasztrófa időszakában

- az emberi élet védelme,
- az emberi létfenntartáshoz szükséges anyagi javak védelme,
- a vagyonbiztonság megóvásának jogszabályban meghatározottak szerinti előmozdítása, továbbá
- humanitárius feladatok ellátása

érdekében elrendelt személyes kötelezettség.

A törvényi előírások szerint a polgári védelmi szolgálatra a polgármester jogosult kijelölni az érintetteket. Aszód város vezetőjeként azonban kiemelten fontosnak tartom, hogy a kijelölés előtt lehetőséget biztosítsak a lakosok önkéntes jelentkezésére, ezzel is elősegítve a közösségi összefogást és a helyi biztonság megerősítését. Ezért felhívással fordulok minden 18 és 65 év közötti, egészségileg alkalmas, helyben lakó állampolgárhoz, aki elhivatottságot érez a közösség védelmében való részvételre.

A polgári védelmi szolgálatba önkéntesen jelentkezők a következő területeken segíthetnek szükséghelyzet esetén:

- Mentési és evakuálási feladatok
- Alapvető ellátási feladatok támogatása
- Információkövetítés, lakosságtájékoztatás
- Együtműködés hivatásos szervekkel

A jelentkezőknek fontos információ, hogy mentes a polgári védelmi kötelezettség alól:

- a 18 éven aluli és a mindenkori öregségi nyugdíjkorhatárt elért személy,
- a terhes nő, terhességének megállapításától kezdve,
- a gyermekét saját háztartásában nevelő anya, a gyermek 6 éves koráig,
- a gyermekét saját háztartásában egyedül nevelő szülő, a gyermek 14 éves koráig,
- a szülő, ha 3 vagy ennél több 14 éven aluli gyermekét gondozza,
- aki a vele közös háztartásban élő, állandó ápolásra vagy gondozásra szoruló egyenes ági rokonát vagy házastársát egyedül látja el,
- aki munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette vagy aki egészségi állapota folytán a kötelezettség teljesítésére alkalmatlan.

Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 20.

Jelentkezés: Kérem, aki nem esik a fenti korlátozások egyike alá sem, és érez magában kedvet, lelkesedést a helyi polgári védelmi csapat tagjaként segíteni a közös munkát, neve, lakcíme és elérhetőségei megküldésével jelentkezzen az alábbi e-mail címen: agnes.habone@aszod.hu

További információk a fenti e-mail címen, illetve telefonon (06/30 895-5826) Habóné Ajtai Ágnestől, az Aszódi Közös Önkormányzati Hivatal polgári védelmi referensétől kérhetők hétköznap, hivatali munkaidőben. Kérjük, hogy jelentkezéskor tüntesse fel nevét, elérhetőségeit, életkorát, foglalkozását. **Legyen Ön is részese Aszód város biztonságának!**

Aszód, 2025. év június hó 20. napján.

Gyórfiné dr. Hajdú Szilvia, polgármester

Kedves aszódi Barátaim, kedves Lakótársaim!

Amikor 2024 tavaszán elindultunk BECSÜLETTEL, EGYÜTT az önkormányzati választásokon, egy olyan csapattal vállaltam közösséget, akik különbözőségeik ellenére vagy éppen mellett alapértékeikkel, tevékenységeikkel a megelőző években, évtizedekben számomra hitelesen bizonyították a város iránti szeretetüket, jószándékukat. Ma is büszkén vállalom a mára már barátsággá nemesült köteléket. TOVÁBB azonban nem tudom folytatni az azóta mandátumra váltott, sok biztatással szeretettel, jó

szóval övezett képviselői munkát. Azok az értékrendbeli különbözőségek és kommunikációs manipulációk, amik a nagypolitikával együtt a testületi és bizottsági ülésekbe meghatározóan beköltöztek, számomra vállalhatatlanok. A jogszabályok, paragrafusok útvesztőjében számomra az ember és az a kisvárosi nyugodt, barátságos hangnem veszett el, amiért tenni szegődtem. Az utolsó lökést, mely a lemondásomhoz vezetett, a civil szervezetek pályázati elbírálása adta. Ma is rendkívül méltánytalanok gon-

dolom. A továbbiakban minden szeretettel, tudásommal azon leszek, hogy ott segítsék, ahol nyitottság és fogadókészség mutatkozik rá.

Szabó Magda sorait szem előtt tartva kívánok minden jót: "Úgy kell élni, hogy míg a világban forgolódunk, ne sűröljük le más emberről a bőrt." Szeretettel köszönök mindent! Igyekszem meghálálni. Máshol, másképp, de mindenképp a közösségünk javára.

Baráti tisztelettel: Juhász Edit

PEDAGÓGUSNAP ASZÓDON

A pedagógusnap alkalmából Aszód Város vezetése — Győrfiné Dr. Hajdú Szilvia polgármester, Kuruczné Székfi Bernadett alpolgármester, Dr. Endre Szabolcs jegyző és Dr. Podonyi Ádám aljegyző egy-egy szál virággal köszöntötte valamennyi, városi fenntartásban működő oktatási és nevelési intézményben dolgozó pedagógust, valamint a pedagógusokat segítő munkakörben dolgozó kollégákat.

A város vezetése úgy döntött, hogy az óvodákban és a bölcsődében dolgozók egy munkanap rendkívüli szabadságot is igénybe vehetnek 2025-ben a pedagógusok és a pedagógust segítő munkakörben foglalkoztatottak, elismerve ezzel is elhivatott, értékes munkájukat.

Pedagógusnap alkalmából nemcsak a tanítókat, tanárokat, zenepedagógusokat, hitoktatókat ünnepeljük, hanem azokat is, akik csendben, háttérben, de annál nagyobb szível vannak jelen az aszódi gyermekek mindennapjaiban. Asszisztensek, gyermekfelügyelők, dajkák, kisgyermek-nevelők, bölcsődei dolgozók, iskolatitkárok, gazdasági dolgozók, technikai dolgozók vagy bármely segítő munkatárs, aki a biztos hátteret nyújtja a pedagógusaink és a gyermekek számára.

Boldog Pedagógusnapot kíván Aszód Város Önkormányzata minden tanítónak, tanárnak, hitoktatónak, zenepedagógusnak, dajkának, pedagógiai asszisztensnek, kisgyermek-nevelőnek, iskolatitkárnak, bölcsődei dolgozónak, technikai, és gazdasági dolgozónak – a múltból, a jelenből és a jövőből!

HELYREIGAZÍTÁS

Az előző Aszódi Tükörben tévesen jelent meg Kovács Erik Balázs képviselő által a civil szervezetek támogatása kapcsán történt testületi polémiában felhozott példája. A Képviselő úr Gödöllőt említette példaként, a cikkben azonban Terézváros jelent meg. Ezúton tesszük meg helyesbítésünket, egyben elnézést kérünk a pontatlanságért.

Szerkesztő

Aszódi Civil Egyesület szervezésében immáron második alkalommal találkoztak városunk és a környező települések polgárai az evangélikus gimnáziumban az „Aszódi Polgári Est” rendezvényén, melynek házigazdája Győrfiné dr. Hajdú Szilvia polgármester asszony köszöntötte a kormány két tagját: Tuzson Bence igazságügyi minisztert és Rétfalvi Bence országgyűlési képviselőt, a belügyminisztérium parlamenti államtitkárát, miniszterhelyettesét. A nagyszámú érdeklődőt először a polgármester asszony az alábbiakról tájékoztatta: Aszód város Önkormányzata 2025. május hónapban két újabb nyertes pályázatról értesült.

1. Aszód Város Önkormányzata a Városháza **energetikai beruházására**, a Városháza megújítására 200 millió Ft-os pályázati támogatást nyert 2025. május hónapban a TOP-PLUSZ pályázat keretében. Önrészt nem kell biztosítanunk a beruházáshoz. A 200 millió Ft.-ot az alábbiakra tudjuk felhasználni:

- Városháza külső homlokzatának szigetelése, homlokzatfelújítása, színezése,
- a Városháza épület külső nyílászáróinak (ajtó, ablak) cseréje (belső nyílászárókat nem érinti)
- a Városháza épületének fűtése korszerűsítés, ennek keretében kazáncseréje is sor kerül,
- a Városháza napelemekkel való ellátása,
- lámpatestek cseréje,

2. A **Sportpálya korszerűsítésére** is pályázat nyertesei lettünk: Az Aszód FC Utánpótlásért által a Magyar Labdarúgó Szövetséghez (MLSZ) 2025.februárjában benyújtott ingatlan fejlesztéssel kapcsolatos, sportpálya kerítés korszerűsítését célzó kérelmét az MLSZ elfogadta, így az önkormányzati tulajdonban lévő sporttelep korszerűsítése is megkezdődhet és az egyesülettel közös beruházás keretében a kerítést biztonságosra cseréljük. Az MLSZ hatósági jogkörében eljárva, a rendelkezésre álló keretösszeg végessége miatt az Aszód FC Utánpótlásért által 13 164 281 Ft-ra beadott kérelmét módosítás után jóváhagyta, ennek ismeretében az egyesület bruttó 9 130 283 Ft támogatási összeget nyert el az új kerítés létesítésére. Az egyesület által bekért és véglegesen elfogadott árajánlatot követően a beruházást Aszód város 4.000.000,- Ft-tal támogatja, amelyet

a 2025. évi költségvetési rendeletében el is fogadott a képviselőtestület. Az örömteli hírek bejelentését követően Tuzson Bence és Rétfalvi Bence a „VOKS 2025” kapcsán több szempontból megindokolta az érdeklődő közönségnek, hogy a magyar kormány miért nem támogatja Ukrajna soron kívüli Eu-tag-ságát, ez az unió bővítés milyen hátrányokat jelent hazánknak és ezen keresztül országunk valamennyi állampolgárának. Kiemelték azokat a területeket, amelyek különösen veszélyeztetik valamennyiünk életszínvonalát, megélhetését, biztonságát. Így elhangzott többek között a pénzügyi-, mezőgazdasági-, munkaerőpiaci kockázat, amely jelentős többletkiadásokat hozhat, illetve az eddigi földalapú támogatások beszűkülését, munkahelyek elvesztését, bércsökkenést eredményezhet. Szó esett a nyugdíjakat érintő-, a közbiztonsági-, az élelmiszerbiztonsági-, egészségügyi kockázatokról is, melyek úgyszintén tovább nehezítenék és veszélyeztetnék életünket. A kormány tagjainak tájékoztatóját követően a jelentős számú résztvevők közül többen hozzászóltak, illetve kérdéseket fogalmaztak meg vendégeink felé. Számos témakör került említésre, amelyek közül a teljesség igénye nélkül néhányat megemlítek. Országos érdekeltségű felvetés: a politikusok mentelmi joga, a DK volt elnökének lemondása, visszavonulása a politikai életből, a volt vezérkari főnök tevékenysége, a Tisza Párt elnökének ellentmondásos ténykedése, a seriffprogramból eltávolított rendőr ügye, A Kábítószer Bűnözés Elleni Hivatal létjogosultsága és eredményei. Aszódi- és környékbeli anomáliák: közrend-, közbiztonság helyzete, közlekedési-, parkolási gondok, polgárőrség tevékenysége.

A rendezvényen elhangzott tájékoztatók, a kérdésekre adott válaszok fogadtatása hűen tükrözte az érdeklődő közönség eltérő politikai irányultságát, világnézetét, vérmérsékletét. Ez a megállapítás a rendezvény után megfogalmazott véleményekre is helytálló. Külön köszönet az Aszódi Civil Egyesületnek, hogy megszervezte ezt a májusi alkalmat és teret biztosított országunkat, illetve városunkat érintő, foglalkoztató gondolatoknak, törekvéseknek.

Koncz István

SAKKÉLET AZ EGA-BAN

A 2024/25-ös tanév zárásaként összességében sikeresnek értékelhetjük az EGA Sakkszakosztály munkáját, amely 2013-as megalakulásától kezdve arra törekedett, hogy ezt a népszerű játékot minél több fiatalal megismertesse és a szabadidő hasznos eltöltése mellett versenylehetőséget is biztosítson különféle versenyeken. Ezeknek a céloknak elérését jelentős mértékben segítette a 2019 óta működő sakkszakkörünk Pápista Ákos mérnök-konzulens vezetésével. Hetente szerdán és pénteken reggel 06.45-07.30 között ismerkednek diákjaink a sakkelmélet általános kérdéseivel, játszmaelemzéssel /projektoros kivetítés/, feladványmegoldással. Az óráközi szünetek, a tanítási utáni délutánok is mozgalmasak az iskola könyvtárban, hiszen az állandóan felállított sakkablak lehetőséget biztosítanak ennek az elméleti sportnak a gyakorlására.

A versenysportnak két lehetősége van intézményünkben. Az egyik az évente megrendezendő Sakk Diákolimpia, amely a megyei megmérettetést követően az országos döntőben csúcsozódik ki. Már több éve rendszeresen és az idén sem volt másképp, a Pest Vármegyei Sakkszövetség az EGA-ban szervezte meg a diákolimpia egyéni döntőjét, ahol a hagyományokat folytatva diákjaink nagyszerűen helyt álltak. A budapesti országos döntőben öt diákunk képviselte intézményünket: Lénárt Dorka, Tóth Lara, Urbán Regina, Sárosi Alex és Zólyomi Ármin. Sárosi Alex korcsoportjában országos bajnok, Zólyomi Ármin negyedik, Lénárt Dorka kilencedik helyezést ért el. Idén lánycsapatunk is országos döntős lett Szombathelyen. A 10. helyezést elért csapat tagjai, táblasorrendben: Tóth-Gáspár Brigitta, Lénárt Dorka, Tóth Lara.

A versenysport másik ága a Pest Vármegyei Sakkszövetség által szervezett országos diákolimpia. A szakosztályunk megalakulása óta rendszeresen indul ezen a döntően felnőttek részére rendezett versenyen. Kezdetben öt táblán, de az utóbbi évtizedben tíz táblán, a tizenkét csapatos „Szuper I. osztály /Tóth-Szalkay/”-ban versenyez iskolánk együttese. Jelenleg harmincnegyzolt igazolt versenyzőnk van, amelynek fele az EGA nappali tagozatos diákja. A többiek a iskolánk jelenlegi tanárai, szülői, volt diákok.

Szakosztályunk illetve az iskolánk vezetése támogatásával több diákunk segítőként részt vett a 45. nyílt és 30. női sakkolimpián, amelyet 2024. szeptember 10. és szeptember 22. között Budapesten rendeztek meg. Tanulóink életre szóló élményekkel tértek

haza az eseményről / a logisztikai feladatok ellátása mellett, nyelvgyakorlásra, világhírű sakkozókval való találkozásra is lehetőség volt. Az egyik tanulónk még a regnáló férfi világbajnokkal is sakkozhatott/.

Ebben a tanévben megszerveztük általános iskolánk elsős-, másodikos- és harmadikos tanulói számára a hétfő délutáni sakkfoglalkozásokat 2024. október-2025. május között. Itt elsősorban a sakktanítás volt az elsődleges cél, amelyet sakkfeladványok megoldása, szimultán tették teljessé. Véleményem szerint egy jó hangulatú foglalkozássorozat elérte célját. Kezdetben huszonegyen jelentkezték és a végén tizennyolcan kitartottak a napi egyórás alkalomkor. Bizom benne, hogy a 2025. augusztus 4-augusztus 8. között megrendezésre kerülő 4. EGA Nyári Sakk táborba lesznek az előbb említett kiskisiskolások közül is jelentkezők.

Apropó, sakk tábor!

2022-től minden év augusztusában megrendeztük nyári sakk táborunkat az EGA könyvtárban. Idén sem lesz ez másként, mint ahogy fentebb közöltem az időpontot. Mivel ezt a most készülő cikket tartalmazó Aszodi Tükör újság várhatóan június 14-után, az ideai sakk táborba jelentkezés határideje után jelenik meg, „kedvcsinálóként” néhány információt megosztva Önökkel, szívesen várunk minden sakk iránt érdeklődőt a napi rendezvényeinkre is.

A tábor ingyenes.

A napi program:

08.45-09.00 gyülekező a könyvtárban.

09.00 – 12.00 Sakkelméleti foglalkozások /

sakktörténet-sakkszemlélet, tematikus fogalmak kifejtése/.

12.00-13.00 Ebéd az otthonról csomagolva.

13.00 – 16.00 Gyakorlati foglalkozások /motívumkincs bővítés, játszmaelemzések, egymás közti játék, sakk szimultán, egyéb táblás játékok: hexa sakk, tandem sakk, go/.

A táborba első osztályos /általános iskola/ kortól lehet jelentkezni.

A tábor szakmai vezetői: Pápista Ákos sakkoktató-mérnök, konzulens, az EGA sakkszakkörének vezetője, CM Horváth Csaba sakkoktató, MSSZ IB Elnök, Dr. Mizik Tamás egyetemi tanár, Corvinus Egyetem, Koncz István az EGA sakkszakosztály vezetője

A napi beosztás:

augusztus 4-5. Dr. Mizik Tamás egyetemi tanár, Corvinus Egyetem

augusztus 6-7. CM Horváth Csaba sakkoktató, MSSZ IB Elnök

augusztus 8. Pápista Ákos sakkoktató, mérnök-konzulens

Az ideai táborba meghívtuk a Csengey Gusztáv Általános Iskola és a PSG tanulóit is.

Az EGA Sportegyesület idén Aszód Város Civil Szervezeteinek pályázatán 350.000.- Ft-ot nyert, melyet 2025. év második felében sakk minősítő verseny rendezésére fordítjuk. A tervek szerint az egyik hétvégén: péntek, szombat, vasárnap szervezzük meg az Élő-pontszerző versenyt, melynek pontos idejéről időben értesítjük a sakkot kedvelőket. Ezúton is szeretnénk meghívni, korra való tekintet nélkül, a sakkozni szeretőket, akik szívesen tagjai lennének az EGA Sakkszakosztályának.

Koncz István

HATALMAS SIKER OHIOBAN! ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS ÉS INNOVÁCIÓS OLIMPIA

Ezüstéremmel és két különdíjjal tér haza Vida Ákos, aki a világ egyik legnagyobb ifjúsági tudományos versenyén, az amerikai ISEF világbajnokságon állt dobogóra! Ákos a háromdimenziós nyomtatás továbbfejlesztésén dolgozott, és projektjével minden idők egyik legjobb magyar eredményét érte el az USA-ban. Már a döntő előtt bezsebelt két különdíjat, a nemzetközi zsűri pedig nem győzte dicsérni az innovációját. Ákos a Kőrösi Csoma Sándor Két Tanítási Nyelvű Baptista Gimnázium végzős tanulója. A Magyar Innovációs Szövetség által szervezett magyar delegáció másik magyar versenyzője Raposa Bálint az Aszodi Evangélikus Petőfi Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium diákja volt, aki a kategóriájában szintén remekül helytállva a zsűri dicséretében részesült. Bálint egy olyan innovációs projekttel vesz részt, amelyben az akkumulátorok teljesítményét növeli meg újszerű anyagok használatával. A felkészítést és a magyar delegációt Pazsák Zsófia, a Magyar Innovációs Szövetség ügyvezetőigazgató-helyettese, az Országos Tudományos és Innovációs Olimpia egyik főszervezője vezette. A versenyen közel 1800 diák vett részt a világ minden tájáról – Ákos pedig az élmezőnyben végzett. Büszkék vagyunk a magyar csapatra.

Jótekonysági CASINO-est az Aszódi Napsugár Óvodában

Közösségi összefogás a gyermekekért:

Az Aszódi Napsugár Óvoda és Szivárvány Tagóvoda nevelő- és szülői közössége május 31-én, szombaton sikeres jótekonysági rendezvényt szervezett a Szent Imre utcai óvodai udvarán. A nyárköszöntő party közel 200 résztvevőt vonzott. Az esemény fő célja két fontos fejlesztési projekt támogatása volt, a Napsugár Óvoda számára beltéri mászófal kiépítése, míg a Szivárvány Óvoda részére az udvari játékeszközök bővítése. Ezek a beruházások jelentősen javítják majd az intézmények infrastruktúráját és bővítik a gyermekek mozgásfejlesztési lehetőségeit. Közösségépítő kezdeményezés:

A rendezvény nem kizárólag az anyagi támogatást célozta meg a tervezett fejlesztésekhez, hanem lehetőséget teremtett arra, hogy a szülők és nevelők közötti kapcsolatokat is erősítse.

A nyárindító est jó hangulatáról DJ Pikszy gondoskodott, aki már a korábbi években is közreműködött rendezvényeinken. A casino témájú program különleges légkört teremtett, ahol a résztvevők különféle szerencsejátékok révén is bekapcsolódhattak a jótekonysági akcióba.

Az esemény sikere azt mutatja, hogy a szülők elkötelezettek az intézmény fejlesztése iránt. Reményeink szerint a befolyt összeg lehetővé teszi majd, hogy mindkét óvodában megvalósíthassuk a tervezett beruházásokat, amelyek hosszú távon szolgálják a gyermekek változatos játéklehetőségeit.

Köszönetünket fejezzük ki minden résztvevőnek és támogatónak, aki hozzájárult a rendezvény sikeréhez.

Támogatók:

DJ PIKSZY (Kovács Viktor), Balázs Ágnes és családja, Szabó Rómeó és családja, Hartóné Kiss Alexandra, Galga Moped Klub, (Csányi Géza), Aszód Város Nonprofit Kft., Galgamenti Darts Club Sportegyesület (Guba Ferenc), VILLFINO Pizzéria, 2Ezermester Hungary Kft., 30-as Fagyizó, Andika Cserépbabák & home-dekor, Apesz 2.0 Kft., Aszód FC Utánpótlásért – Tóth László, Bagi Kutyaiskola, BALANCE Alakformáló Szalon, Barber Life Aszód, Barkács ház 94 Kft., Bella Virágbolt, BENU Gyógyszertár, Borkesz Divat, Car-Star Kft., Centrál Diszkont Aszód, Dumbo Gyermekfodrász Aszód, Direct Sport – Buzás Jánosné, Dolce Alp-Shop, Erzsike Virágbolt, Flash-Vill, Galga Coop Zrt. Aszód, Gino's Maria étterem Golderation Kft. – Óra-Ékszerbolt, Good Safety Kft., Hatalyák Optika, IRÓDEÁK Papírbolt, JN Fitness, Kera-Szanitherm Kft., Krisztéria torta- és süteményhely, Korona Cukrászda Lakberendezés - Ondrikné Németh Júlia Lakótelepi Festékbolt, Lini Divat, Lipóti Pékség, Mayoral Bababolt, Maroni Cafe & Cukrászda, MÉTAFON, Mini ABC, MIZSU Divat, MONCSI Büfé, Nails and Lashes-Kovács Arabella, Nuance Beauty, Pozitív Villamossági Szaküzlet, Nina Dolci Cukrászda, OK-BOR Kft. Aszódi Kertészet, OTT-HONKELL Webáruház, Pozitív Villamossági Üzlet, PRIME OUTLET, RIVA-LUX Illatszer, ROB-JOE Diszkont, Rófös Méteráru, Samu Gazdabolt, Sasadi Virágüzlet és Gazdabolt, Serenity Beauty – Gidró-Pintér Rita, Speedline Racing, Szent István Patika, Szandoró Cukrászda, Telek Pékség, TITU Bazár, TÓ-RETRO Webshop, Turul Állatkórház és

Patika, YIN-YANG Iklad, Virágbfarm, VÖRPI Bt., VSO-Trade Kft., ZELMIRA, ZERO Market, Aszódi Tiborné, Balázs Mihály, Balázs Rebeka és családja, Balázsné Oroszi Mária Mónika, Benkéné Horváth Erika, Bittera Molnár Csilla, Blaubacher Zsófia, Ferencz Anita, Gódor család, Greksa család, Győrfiné Dr. Hajdú Szilvia, Koza Angelika, Kovács Erik Balázs, László Krisztina, Pápista család, Péter János, Péter Jánosné, Petrovics-Endrész Szabina, Oláh Róbert, Orosvári Zoltán, Sőregi-Hartó Rebeka, Szabó család, Szilágyi Zsuzsanna, Szászi család, Sztriskó Adrienn, Urbán László, Zsemberovszky család

Palántázás a Szivárvány Tagóvodában

A Szivárvány Tagóvoda májusban egy figyelemreméltó és értékes adományt kapott a KITE Zrt. Aszódi alközpontjától. A vállalat munkatársai 2 db magaságyást ajánlottak fel az intézménynek, amely földdel és palántákkal együtt került átadásra.

Az óvodások nagy lelkesedéssel vettek részt a közös tevékenységben, amely nemcsak szórakoztató, hanem rendkívül tanulságos is volt. Óvodánkban különösen fontosnak tartjuk a gyermekek környezettudatos ne-

velését. A magaságyás kialakítása, a közös konyhakert létrehozása kiváló lehetőséget biztosít arra, hogy a gyerekek közvetlen tapasztalatokat szerezzenek a növények életciklusáról, a gondozás fontosságáról és a természet működéséről. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki a KITE Zrt. Aszódi alközpontjának a nagylelkű felajánlásért, amely jelentős mértékben hozzájárul az intézmény környezeti nevelési programjának megvalósításához és a gyermekek természethez való kapcsolódásának erősítéséhez.

„Diák mindenki volt, lesz vagy pont most Az.”

ÖT NAP, ÖTSZÁZ DIÁK

Diáknapok az Aszódi Diákszalónban

Amikor az egykori iskolaépületben 40 évi lezárást követően ismét megnyílt a tér, adtuk is tovább a tér adta lehetőséget a diákságnak, az ifjú Petőfi Sándor, a legendás aszódi diák példáját megőrizve. Célunk és álmunk is volt egyszerre az, hogy legyen egy hely iskolán kívül, egy sokoldalúságot bemutató világ, ahol szalónos, nosztalgikus milió fogad kávéillattal, halk zenével, kerttel, tornáccal. A már elvesztett tárgyak itt újra otthonra találtak és még mindig kiválóan szolgálják az ide érkező vendégeket, legyen szó egykori vagy pont most iskolába járó diákokról. Ezen a helyen 1773-ban már tanítás folyt – hirdeti a Szontágh lépcső falán elhelyezett kőtábla, hiszen kezdetben a nagy múltú aszódi evangélikus gyülekezet elemi iskolája, majd az állami iskola működött az ódon falak között. Így elmondhatjuk, hogy ez az épület a mai „színes iskola”, más néven „a kis EGA” és a Csengey Iskola alsó tagozatának – elődskolája. Több ezer kisgyermek tanulta itt a betűvetést, imádkozott, hallgatta Jelky András történeteit és énekelte szívmengető kórusműveket Tarr Gábor tanár úr vezényletével kifejezetten Kodály Zoltán módszertanát követve. Pontosan ez mind, ami adja az épület eszmei értékét és hozzá Reményik Sándor üzenete, miszerint templomot és iskolát nem hagyunk elveszni. Valóban: érezhető az elmúlt 250 év. Érezhető, mert tudomásunk van róla, mert emlékezünk rá, és mert továbbvisszük 2013 óta minden egyes oktatási és kulturális eseményünk alkalmával. Így történt ez idén májusban is az Aszódi Diáknapok egy héten át tartó rendezvényei során, amely már a negyedik volt ebben a nyüzsgő is-

kolavárosban több mint 500 diák részvételével a Diákszalónban – képezve így hidat múlt, jelen és jövő között.

„Aszódi csemegék”

Ezzel a figyelemfelkeltő címmel hirdettük meg az iskolákban elhelyezett plakátjainkon a rendhagyó helytörténeti órákat és olyan nagyvonalú érdeklődés, hogy két nap helyett öt napon át érkeztek osztályok. A történelem mellett a honismeret tantárgy kiegészítéseként is hasznosnak bizonyult a Diákszalón hét történelmi korszakot bemutató, informatív arcképcsarnoka, a szalón régi tárgyainak, albumjainak bemutatása, melyek helyi értékmentő gyűjtők aszódi jelzésű tárgyaival és más érdekességekkel egészültek ki. Nem a múzeumból, hanem személyes gyűjteményekből, családi hagyatékokból származó, aszódi vonatkozású emlékeket mutathattam meg a gyerekeknek, hiszen azon szemlélet megértése volt a cél, hogy egy régi kincsnek nem a pénzben mérhető értéke a fontos, hanem a kötődés, amit jelent, amitől a saját személyes múltunk részévé válhat. A „kis leletfűrkészek” remekül feleltek gondolkodtató kérdéseimre és minden csoportban akadt néhány tanuló, aki a legrégebbi tárgyat is felismerte. Az ilyen jellegű tanórák leginkább a múzeumpedagógiai órákra emlékeztetnek, melyekre hallatlanul nagy szükség lenne majd az aszódi Petőfi Múzeum hamarosan megújuló tárlatainak bemutatásához és a nemzeti identitáson túl a lokálpatrióta érzés kialakításában. Múzeubarátként szinte észrevétlenül jutottam rengeteg ismeret birtokába szeretett városomról, de bármilyen tudás csak akkor ér valamit, ha

van kinek továbbadni. És van! Sokan vannak! Még iskolán kívül is. Ahogyan néhai dr. Deák Andor bécsi zongoráját is mindig megszólaltatja valaki. Varga Noémi 10.F osztályos gimnazista és Varga Levente 10. E osztályos autószerelő tanuló játéka lenyűgöző volt, amikor osztálytársaikkal átléptek a nagy szalónba, a június 20-ig megtekinthető időszaki kiállításunk helyszínére. Kedvelt pillanat volt az órák végén, amikor a gyerekek felpróbálhatták a korhű kalapokat és fejedőket egy bájos fotó erejéig.

Mentál Café

A diákevek nem mindig a vidám és sikeres pillanatokról szólnak. Gyötrő mozzanatok teszik nehezzé, de ily módon éretté és felnőtté gyermekeinket. Az önkifejezés, a közösség és az egyén kapcsolata, a magabiztosság, az ifjúkori szerelem és a felelősségvállalás mind hozzátartoznak a tizenéves korosztály érdeklődési köréhez. A szalónképes viselkedés is felmerült és pont egy diák fogalmazta meg azt, hogy a keret számára nem béklyó, hanem inkább jótékony meder, ami terel és biztonságot ad. Ehhez hasonló kérdések foglalkoztatták a „lélek-kávézó” délutánunk diákjait, beleértve a lázadó fiatal Petőfi – mint egykori sors társ – ifjúkorát érintő változások és érzések megbeszélése. Hálásan köszönöm lelkész és mentálhigiénés szakember kollégáimnak – Valentinyi Erzsébet, Kovács László és Sággy Balázs - empatikus és végtelenül nyitott hozzáállásukkal lefolytatott beszélgetéseiket a gyerekek körében. A valós jelenlétet semmi nem tudja pótolni. A virtuális tér végképp nem.

Olvasni menő!

A Csengey Gusztáv Általános Iskola 7. osztályos tanulója, Péli Panna ötlete volt, hogy iskolatársaival olvasókört hozzon létre, ahol hétről-hétre megoszthatják egymással könyvtári, illetve olvasással kapcsolatos élményeiket és irodalmi műveket ajánlanak egymásnak. A kezdeményezést Nagyházi Judit tanárnő karolta föl és az olvasóköri már két éve működik. Tagjai közül öten vettek részt az „Olvasni menő!” rendezvényünkön, ahol választékos szókincssel mutatták be egyik kedvenc könyvüket kortárs hallgatóságuk jelenlétében, elmesélték a számukra legfontosabb mondanivalót és beavatták közönségüket abba is, mi volt az a pillanat, amikor az olvasás szenvedélyükké vált.

Részletek a diákok gondolataiból:

„A nővérem nagyon szeret olvasni. Gyakran elvonult egy könyvvel és nem a telefonját nyomkodta. Amikor elkezdtem olvasni saját akaratomból, az első pár fejezet unalmas volt, de hamarosan elvesztem a történetben. Ezt az élményt mindenkinek ki kellene próbálnia.”(Péli Panna 7.a)

„Az olvasásban az tetszik, hogy el lehet merülni benne annyira, hogy eszre sem veszed, mi van körülöttem. Mintha egy másik világba csöppennél. Elszakadsz a valóságtól. Az olvasás egy varázslatos dolog.”(Kalmár Zita 7.a)

„Anyukám nagyon szeret olvasni és én is ki akartam próbálni, mi olyan nagyszerű ebben. Az olvasásnál úgy érzem, mintha minden mellettem történne.”(Karácsony Dorka 6.a)

„Már kiskoromban is sokat olvastam nekem Anyukám és már akkor is érdekelték a különféle történetek. Elképzelhetem a szereplőket, a helyszíneket és minden más megszűnik körülöttem. Baba korom óta járok könyvtárba.”(Csapó Ajna 7.a)

„Az olvasás nem csak tanító hatással bír, de bővíti a látókört is. Egy jó könyv megérint, vagy éppen megnevettet. Segít elmenekülni a valóság elől. Aki olvas, az több ezer dolgot él át.”(Nagy Gréta 7.a)

A példamutatás erejében bízva szeretném megemlíteni, hogy az ifjú hallgatóságot kísérő pedagógusok közül Kovácsné Danis Éva és Kovács Katinka magyar szakos tanárnők már most jelezték, hogy jövőre ők érkeznek diák-olvasókkal és könyvbemutatóval az Evangélikus Gimnáziumból. Köszönjük, Péli Panna!

Erős Pista SZALONcukor 4.0

A különleges és merész ízvilág, amikor a csipős és az édes keveredik, egészen meglepő dolgokat eredményez, de Aszód két gimnáziumának fellépő diákjai bizonyították, hogy az egymástól távol eső műfajok is remekül megférnek egymás mellett e békebeli hangulatot árasztó közösségi térben. Nincs minősítés, nincs rivalizálás, mert minden másról van szó: útkeresésről, tehetségről és önkifejezésről – dalban,

versben, rímekben a lelkes kortárs közönség bátorító jelenléte mellett. Igen, hiszen bátorság kell ahhoz, hogy felolvassd a belőled kiszakadó verset vagy glosszát, előadd az én-edet feszítő többletet egy ütős rap szövegben és kiénekelj érzéseidet mindenki számára egyetemesen értelmezhető dallamok formájában. A vagány név adója a muzsikus vénával rendelkező Kovács László baptista lelkész, szociális segítő volt, aki minden alkalmunk lelkes részvevője és támogatója. Köszönettel tartozom még Tóth-Csobán Gitta és Juhász Edít tanárnők szervező munkájáért, akik a színes, tartalmas műsort összeállították és annak során közreműködtek. Mindig és mindenben azt keressük, ami összeköt. Megszületett a Szalon Last Minute című alkotás a francia nyelven is verselő 10. A osztályos Szántai Timon „tollából” és örömmel adjuk közre két diák igen érett és elgondolkodtató írását: Szabó Lilla 11.A (PSG) és Juhász Zétény 11.D (EGA).

Zenész fiataljaink profi előadásmódja egészen kivételes volt. Papp Milán 10.D gitáros-énekes diák Cseh Tamást idézte meg örökérvényű dalával, majd Hidi Hangával 10.A, adtak elő egy duettet a közönség bevonásával. Bravúros elektromos gitár triót hallhattunk a két gimnázium zenészeinek együttműködésében. A trió tagjai: Csepeli János, Juhász Zétény és Balogh Milán.

További fellépő diákok voltak:

Mertlik Emese (szavalt)

Miskoff Kata (fuvola)

Iványik Noémi (ének)

Keresztesi Dóra (ének)

Balogh Boldizsár (zongora)

Mlinkó Márton (saját rap-számok)

A szalon megtelt étellel és a kávéhoz gondosan elkészített házi sütemény is dukált. Hálásan köszönjük az aszódi Podmaniczky Júlia Nőegylet és az Aszód Városi Nyugdíjas Klub adományait.

A programokról szóló plakátjainkat és a Diákszalon logóját készítette: Remenár Fanni. A magánygyűjteményekből bemutatott tárgyakat Bartók Anikó, Botka Csaba és Molnár Sándor aszódi polgároktól kaptuk, mely emlékek az „Aszódi Varázs Szekrény” kincsei közé kerültek erre a pár napra.

Hála és köszönet az oktatási intézmények vezetőinek, hogy biztosították a pedagógus kollégák és a diákok részvételét.

Az mai tehetséges diákok iskolán kívüli bemutatkozására, találkozásra a jövőben is szeretnénk megadni a lehetőséget, és bejelentkezést követően bármikor várjuk őket rendhagyó tanórákra, hogy újra gyermekhangokkal teljenek meg a régi iskola ódon falai. Ahogyan Turi Attila, Makovecz-tanítvány építész mondja: „Nem a malter köti össze a téglát, hanem a kultúra.”

Köszönettel:

Marsal Ágnes tanár, szervező, a Diákszalon megálmodója és működtetője – Tarr Gábor Oktatási és Kulturális Alapítvány

Juhász Zétény: Máglyán

Nyugvó nap fénye alkonyt áld az égre,
s Tejút szabdalta boltozat a pólyám.
Sötétség jár-kegel a Galgán, s a rónán,
s ha jó, tudom: ilyen lesz majd a végzet.

Kihűlt a táj, rideg lidércek hordják
az oszlopait e dermedt világnak.
Az életnek raknak máglyát — hiába:
nincs szikra, a rakás csupán egy holtágy.

Köhögök, és ismét kialszik a szál.
Elszoktam már ettől, s szól is a fivér:
„Hagyd csak, testvér, itt zöldbe borul a táj!

Érezz, létezz! Ne halj velük el már most!
Nincs törvény vagy parancs — s most:
fogd a tüzem!”
Köztük jársz, s holtukban élsz. Gyűjts rá.
Lángolj!”

Szabó Lilla:

Búza

Falaztam a sasmadárnak mikor elmesélte titkát
Békét simogattam a bikába, mikor haragja kezdte felgyújtani a kukoricást
Elfogadtam a kutyát mikor kiharapta belőlem husom
Visszadobtam a halat a vízbe hogy megtapasztalja milyen az élet ha kap levegőt
Visszavonítottam a farkasnak hogy tudja -érzem őt
Csak akkor simogattam macskát ha már bízott érintésemben és átsegítettem a csigát az úttesten hogy legyen ideje gondolkodni.

Miért akarják hát megzabolázni a vadlovat?
A szemébe nézve miért a vágy ébred hogy ráülhessenek és miért nem a közös vágtagzás?
Vágtatni akarok! Patámmal port verni. Futni a napfény felé.
Nyereg nélkül.
Pajtásam a szél
Pajtásam a velem szálló madár
És Istenem a fűfza kihez ha estére megérkezem kristályvizet iszom a holdpatakból és elmondom imáimat az erdőnek.

Áldom az eget végtelenségéért.
Áldom a földet végeességéért.
Szilaj lelkem a köztelétben libikókázik.

Van egy anyám-magányrózsa. Van egy apám-tövismetsző.
Érti valaki a nyeretést? Hallja valaki az árnyékot? Látja valaki a csendet?
Visszafogadott az ősi rend.
A fűszálak sokszínűek
Beszélék emberül. Érzek állatul. Érték virágul.
Kisróka vagyok belső odúmban. A tölgyfa biztonságos sóhaja fészeli bundám
A föld egyre nehezebben lélegzik.

Nemzeti összetartozás napja

*„Állunk, s csak szorongatjuk hónunk alatt a sorsunk
Valaki nincs már, s érezzük, a csend vizébe fúlnak
járdákon elvesző léptek, suhanó emberöltők.”*

Fehér Ferenc: Vidéki rokonok

Négy emberöltő óta érezzük közös sorsunk hiányát. Négy emberöltő óta hiányos a nemzet története... A mottónak választott versrészlet Fehér Ferenc (1928 – 1989), vajdasági költőtől való, aki Nagyfény (Žednik) tanyavilágban született és Újvidéken (Novi Sad) hunyt el. Első generációs értelmiségi, aki zsellérsorból származott. Szolgált a magyar közösséget, úgy, ahogy egy kisebbségi értelmiséginek szolgálnia kell. Életműve, táj- és emberszeretete üzenet értékű. Lírája remek ráhangolódás témánkra. Június negyediké van, a nemzeti összetartozás napja. Ennek jelentőségéről, lehetséges olvasatáról fogok beszélni.

Előljáróban had említsen meg, hogy „...a rendhagyó emlékező beszédnek is története van. Éppen otthonról érkeztem haza – ez az ideiglenes állapot immár hét éve tart, hét szűk esztendő, mondhatnám nem kevés öniróniával –, amikor megtaláltak a felkéréssel...”

Így kezdtem 2006-ban mondandómat a témáról. Miért hozom fel itt most a 105-ik évforduló kapcsán mindezt? Hát azért, mert ez a mostani felkérés is otthon talált meg a Bácskában, kellemes, hársvirág illatú, szeretett kisvárosunkban, Magyarkanisán. Meg azért, mert a fent emlegetett hét szűk esztendőből közben már 26 lett! Megint elgondolkodtam a felkérésen, és igent mondtam, mert az elmúlt évtizedek alatt – a határok légiesebbé válása okán – úgy érzi az ember, hogy valamivel közelebb került, rövidült az a 13 kilométernyi távolság, amennyire a Tisza mellett megbúvó település van a Magyar Köztársaság határától. Így hát azt gondolom, ismét van mit mondanom a témáról. Talán azért, mert az utóbbi évtizedekben éppen az identitás témakörében végzek kutatásokat, melyek zöme, a bácskai térkijelölések gyakorlatáról szól. Azt vizsgálom, hogyan teszik otthonossá, veszik birtokba a közösségi tereket az együtt élők. Ami olykor megriaszt, hogy a tudományos tárgyilagosság néha átcsap birtokon kívülségbe. Mindezen nincs mit csodálkozni, hiszen az évek múlásával, azt kell mondanom, hogy életem immáron kisebbik felét éltem meg otthoni, kisebbségi létben.

Megint személyes hangvételű lesz hát a megemlékezés, ennek okán nem sorolok évszámokat és pátoszos nagy szavakat se várjanak tőlem, azokat ismételtlen meghagyom másoknak. Ahogy korábban is tettem, a mindennapok gyakorlatáról beszéltek majd, arról, amit ki így, ki úgy, de 105 évvel az események után még mindig tehertételként él meg, az utódállamok valamelyikében.

Felvetődik a kérdés, van-e valóban tole-

rás magatartás, az etnikai másság elfogadása vajon zökkenőmentes lehet-e? Talán. De azt akkor mindenkinek egyformán akarnia kell.

A létnek, különösen a kisebbségi létnek fontos sarokkövei a nemzetiségi kultúra és az anyanyelv, ami közvetítője a századok során lerakódott tudásnak, melyet boldog emlékü elődeinktől kaptunk, azért, hogy ahogyan ők, úgy mi is, magyarul legyünk emberek. Úgy ahogy a szerbek szerbül, a szlovákok szlovákul, a románok románul, a horvátok horvátul, a szlovének szlovénul, a ruszinok ruszinul és a németek németül!

Milyen sokszínű még napjainkban is a Kárpát-medence, milyen sokan élünk itt, többségében az Európai Unió határain belül.

Úgy hiszem, hogy valójában a térség polgáraiként, szeretnénk már végre szót érteni egymással, mert nap, mint nap találkozunk egymás kultúrájával a Bácskában, Bánságban, Szerémségben, Erdélyben, Kárpátalján, Csallóközben, Mátyusföldön, Zoborvidéken, Várvidéken, Szlavóniában, Drávaszögben és a Muratájón... Meg azért is jó volna érteni és ismerni egymást, mert a szomszéd gondja az mindig egy kicsit a miénk is.

Valljuk be, a 20. században ez a megértődi nem igazán sikerült. Nézzük hát, mi változott a 21. század első két évtizedében? Nem általánosítok, jelesül csak a déli szomszédról, Szerbiáról beszélek. Ahol, Istennek hála, sok mindent megérintett a változás szele! Például az oktatásban, képzésben. Már nincs akadálya annak, hogy akár tíznél kevesebb diáknak nyissanak magyar osztályt. Ahogy az anyaországi felsőoktatásnak is részese lehet bárki a határon túlról. Sőt, a szerbiai magyar felsőoktatás intézményrendszere is kibontakozóban, kiteljesedőben van.

Remény mutatkozik arra, hogy a magyar nyelv nem szorul vissza az otthonok falain belülre. Van magyar nyelvű napi elektro-

mos és nyomtatott sajtó. Vannak rádiók, regionális- és lokális televíziók. De a magyar szórványok eróziója ma is tart: sokan a tömb felé veszik útjukat, ami a nyelvhatár folyamatos zsugorodását eredményezi. Mások az államalkotó nemzet felé orientálódnak. Olyanok is vannak, akik az anyaországba mennek, vagy onnan is tovább...

A kettős állampolgárság intézménye önbizalmat adott a vajdasági magyaroknak! Befogadta őket a haza, noha ők maradtak otthonaikban. Igaz, már csak 180 ezren, pedig ötven éve még 400 ezer főt számlált a közösség.

Sajnos még mindig igaz, hogy a mindenkori többségi nemzet szemében csak akkor vagyunk jó kisebbségi magyarok, ha feladjuk nyelvünket, kultúránkat és az övéken szóialunk meg társaságban, hivatalban egyaránt. A többség logikája szerint nem szabad bezárkóznunk egy nyelvbe. Ha ezt elfogadjuk, akkor joggal tesszük fel a kérdést: ők miért teszik?

Aggasztó folyamatok ezek, amelyekben a politikai akarat talán tud változtatni. Ahhoz viszont szükség van az anyanemzet felelős magatartására, kiállására is. Az Európai Unió megfelelő fórumain az ügy képviselőre. Ez pedig csak akkor lehetséges, ha van nemzetstratégia, jövőkép, és ha van elszántság a magyar politikában, hogy amit nemzetközi normákra hivatkozva megtehet, ne mulassza el megtenni. Vagy, mint Szerbia esete mutatja, a kölcsönös elnyöket szem előtt tartva, egy élhető jövő építésébe kell kezdeni.

Látom, az elmúlt évtizedek eredményei bizonyítják: amit önerőből megtehetnek a határon túli magyarok, azt meg is teszik. 1990 után, immáron sokadszorra, újra felépítették kulturális autonómiájukat, hagyományörző egyesületek sokasága működik mindenütt. Rég kiveszetteknek hitt szokások elevenednek meg, sajátos ízt adva a szónak: bácskai magyar kultúra! A terület szakemberei speciális képzé-

seken keresztül ezer szállal kötődnek az anyaország rokon intézményeihez.

Ez mind-mind az összetartozás példája. Az iskolai kirándulások, a nyári táborok, a kialakuló baráti kapcsolatok hozzájárulnak a helyben maradáshoz. Mert jó vendégségbe menni, de hazatérni legalább olyan jó! Ne feledjük: a többség maradni akar, mert szülőföldjén érzi jól magát. Úgy akar összetartozni, hogy lakhelyén élje meg a változást, ami nemcsak szólamokban létezik, hanem a mindennapok valóságában is.

Meg kellene már végre tanulnunk, így 105 év távlatából, hogy itt a Kárpát-medencében velünk, magyarokkal szemben néha igen sajátosan értelmezik a toleranciát. Jó lenne odáig eljutnunk, hogy a közös múltat tudomásul véve, vállalva építsük a közös jövőt! Mert azon változtathatunk, de a múlton nem.

Belátom, egy ilyen etnikailag kevert térségben sokféle érzékenység van, de a gondokhoz, bármilyen nációhoz köthetők is, azonos, értő érzékenységgel kell nyúlni és minden esetben a lehető legjobb, mindenki számára előnyös megoldást kell megtalálni!

Nem az a tolerancia, ha nem beszélünk kárpát-medencei közös gondjainkról. Sőt az sem, ha helyettünk mások döntenek, mert már tapasztaltuk, tudjuk: az biztosan nem lesz jó megoldás.

Kutatóként a kisebbségi lét, számtalan arcával talákoztam. Szívszorító helyzetekből is sokat láttam. Az utóbbi években azonban feltűnt, hogy ha nem is mindenki, de a többség érzi, hogy az anyaország tyúkanyóvá lett. Őv és segít az otthon maradásban, a szülőföldön való boldogulásban. Van biza-kodó jövőkép, tervezhető a holnap.

Mindaz tartást ad a jelen fiataljainak. Érzik az összekapaszkodás lehetőségét. Érzik, hogy a közös akarás hozhat jobb holnapot mindenki számára.

A kettős állampolgárság intézménye valójában egy nem remélt fordulatként erősített meg bennünket az összetartozásban. Barátom azt mondta: Tudod, nekem csak azért kell az állampolgárság, hogy végre magyarul lássam a nevem az igazolványomban. Való igaz, sokan e miatt intézték magyar papírjaikat. Ám azt se feledjük, hogy a lehetőséggel élve, újabb generációk indultak a térségből, most már a nagyvilág felé.

Nekem meg, kétlakiként, maradt a bűvő otthoni táj utáni örök sóvárgás! Amit oly módon tudok orvosolni, hogy időnként elindulok felé. Magamhoz ölelni azt a személyes kis hazát, amit a Bácska jelent. Mert az éltető gyökerek, családi-rokonbaráti szálak ma is oda kötnek. Így ingázok otthon és haza között.

*Aszód, 2025. június 4.
Klamár Zoltán*

AZ ORSZÁGOS PETŐFI SÁNDOR TÁRSASÁG VALKÓN

**Petőfi emlékhelyek 38. nemzetközi találkozója
Valkó, 2025. május 31.**

A Társaság 2025. május 31-én tartotta rendezési közgyűlését Valkón a Faluházban. Az eseménynek több szálon futó aszódi kapcsolódásai is vannak. A kovászt Boltresz Ervin valkói faszobrászművész, lokálpatrióta és Madár Eszter néhány éve Valkóról elköltözött festőművész jelentette. Közbenjárásukra Valkó Önkormányzata, Sziráki Szilárd polgármester támogatásával fölkerlte a kötet megírására, majd kiadta Asztalos István Tanulmányok című munkáját. A könyv a valkói birtokosok történetét mutatja be a középkortól 1945-ig, illetve számba veszi Valkó és környéke középkori emlékeit. A munka során barátság alakult ki és Boltresz Ervin filmet készített édesapáról, Asztalos Istvánról. A beszélgetések során egyértelműsítették Petőfi családjának valkói kapcsolatait, amely további lépésekre ösztökélte a valkóiakat. Boltresz Ervin a Petőfi Múzeum közbenjárására kapcsolatot keresett és talált a kiskőrösi székhelyű Országos Petőfi Sándor Társaság elnökével, Kispálné dr. Lucza Ilonával és vezetőségével, amelynek eredményeképpen az elmúlt hetekben rendezett eseményen a település belépett a Társaságba, egyben megrendezte az országos találkozót.

A Találkozón több érdekes előadás is elhangzott. Boltresz Ervin Petőfi valkói kapcsolatairól, Szerencsés Istvánné a csallóközi „Karcsaországban” történő magyar kulturális emlékek ápolásáról és fejlesztéséről, Dr.

Tarjányi József a Petőfit ábrázoló köztéri és közintézményi művészeti alkotásokról, Fenyvesi Gábor Salgótarján alpolgármestere a városi és környékbeli Petőfi emlékhelyekről tartott izgalmas előadást. Salgótarján megyei jogú város szintén ezen az alkalmon csatlakozott az Országos Petőfi Sándor Társasághoz.

A Közgyűlésen Kispálné dr. Lucza Ilona beszámolt a 2024. év eseményeiről. Kiemelte az Aszódon rendezett Petőfi nevet viselő középiskolák találkozóját. Előadásában összefoglalta, hogy a program jól sikerült, a kiválóan felkészült diákok és tanáraik jól érezték magukat. Az összesített első helyezéssel a kupát a fehérgyarmati középiskola csapata nyerte. A házigazda nagy gondot fordított a rendezvényre. A diákok több Aszódhoz kapcsolódó, néprajzi-irodalmi előadást hallgathattak meg. A Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatója, Dr. Török Petra, mint a Petőfi 200 múzeumi eseményeit koordináló intézményének vezetője ismertette, milyen jelentős programok valósultak, valószínűleg meg az évforduló kapcsán a Petőfi-emlékhelyeken, így Aszódon is, amely az országban a legnagyobb beruházás.

A Találkozó a valkói Szoborparkban ünnepi műsorral és koszorúzással zárult.

*Asztalos Tamás
OPST vezetőségi tag*

A PAMI HÍREI

TANÉVZÁRÓ KONCERT

Szomorú mozzanattal kezdődött a Podmaniczky Alapfokú Művészeti Iskola június 14-én a gimnáziumunk aulájában tartott tanévzáró koncertje. Közönség egyperces néma vigyázzállásban emlékezett meg a művészeti iskola közelmúltban elhunyt igazgatójáról, Dr. Magyar Zita Idáról.

Ezt követően a Csitári hegyek alatt című dal csendült fel Molnár Marica operaénekes

előadásában. Az éneket az iskola szimfonikus zenekara kísérte, a zenei átirat Sári Szabolcs nevéhez fűződött. A szomorkás hangulatú blokkot követően a különböző zenei tanzsok tanulóinak produkciója hangzott el. Biztosak lehetünk benne, hogy Zita orronan főntről elégedetten hallgatta a műsort. A koncert végén a közönség a képzőművészeti tanzsok növendékeinek alkotásaiban is gyönyörködhetett.

ELJÖTT ÚJRA

A gyermekek és a tanárok számára újra elérkezett a tanév vége. De mielőtt kitört a szünet a PAMI-ban is számot kellett adni a tanulóknak az év során elsajátított tudásukból. Zajlottak a tanzsok vizsgák, mindenki megkapta a bizonyítványát, s közben az új év is megkezdődött, hiszen a beiratkozással

már készülhetnek is a régi és új tanulók a következő évre.

Minden Aszódon tanító pedagógusnak és minden Aszódon tanuló diáknak kellemes és tartalmas vakációt, jó pihenést kíván az Aszódi Tükör szerkesztősége

IVÓVÍZ VIZSGÁLAT

Az elmúlt hetekben különböző médiumokban olyan hírek láttak napvilágot, hogy városunk ivóvize nem megfelelő. Győrfiné dr. Hajdú Szilvia polgármester széleskörű ivóvíz vizsgálatot rendelt meg, amelynek vizsgálati eredménye a város média felületein elérhető.

Az Aszódi Tükör újságban is örömmel tájékoztatjuk Önöket, hogy Aszód város ivóvize minden szempontból megfelelő minőségű és biztonságosan fogyasztható.

A vizsgálat hivatalos eredménye megerősítette, hogy nincs semmilyen egészségre ártalmas eltérés, a víz megfelel a hatályos előírásoknak.

PATIKÁK

A Szent István Patika nyitva tartása

Hétfőtől péntekig: 8.00-18.00

Szombaton: 8.00-12.00

Szombati nyitva tartás az év során:

Május: 3., 17., 31.

Június: 14., 28.

Július 12., 26.

Augusztus: 9., 23.

Szeptember: 6., 20.

Október: 4., 18.

November: 15., 29.

December: 13., 27.

Telefon: 28/400-552; 28/402-128

A BENU Gyógyszertár nyitva tartása

Hétfőtől péntekig: 8.00-18.00

Szombaton: 8.00-12.00

Szombati nyitva tartás az év során:

Május: 10., 24.

Június: 7., 21.

Július 5., 26.

Augusztus: 2., 16., 30.

Szeptember: 13., 27.

Október: 11., 25.

November: 8., 22.

December: 6., 20.

Telefon: 28/500-015

Templom a dombtetőn

Több forrásból is tájékozódhat az érdeklődő a város feletti dombon álló, napjainkban barokk külsőt mutató szakrális épület történetéről. Ám az olvasottak koránt sem biztos, hogy eloszlátják az építéstörténet homályát.

A téma egyik avatott kutatója, Detre János, néhai aszódi esperes, konkrét forrásokat nem említ ugyan, de valószínűsíti, hogy a XV. században épült „az Aszód feletti erdős dombon az a templom, melyet később romként használtak fel az evangélikus templom építésekor.” Más források szerint az épület tűzvész martaléka lett és a hódoltság után építették újjá.

Ezt a megállapítást azzal toldhatjuk meg, hogy a 2012-es felújításkor levert vakolat alól előbukkant kő falazat, helyenként elérte a két méteres magasságot is! Hogy meddig érnek valójában a gótikus kőfalak, sajnos nem tudjuk, mert a vakolási munkák során még a templomablakok szintjéig sem értek a javítások. Mindez arra enged következtetni, hogy a késő gótikus templomhajó és -szentély, szerves részét képezte az 1719-ben megindult építkezésnek, ami szokatlan gyorsasággal zajlott, hiszen 1722 őszén már használatba vette a gyülekezet a kőtemplomot. A vastag falakat vasalattal kellett megerősíteni 1817-18-ban, mert a mennyezete súlya, kellő méretű és szilárdságú támfalak hiányában szétnyomta azokat (lásd: Asztalos I. 1986, 1997, Dercsényi D. 1958; 2017;

Detre J. 2010.). Ekkor magasították meg a tető súlyát is hordó külső falakat. A mennyezet és a tetőszerkezet súlya azonban újra szétnyomta az oldalfalakat. Hatalmas repedések keletkeztek, ezért az 1853-as tatarozáskor megépítették a külső támaszlopokat un. tótygörki zöld kőből, és valójában ekkor nyerte el mai formáját az épület. Evangélikus templom (műemléki védelem alatt áll 6905 törzsszámon és 6893 KÖH azonosítószámon) egyhajós épület melyen késő gótikus- és barokk elemek egyaránt láthatók. Szentélye sokszögzáródású. Lábazati párkánya körbefut az épületkülsőn. Korábban különálló tornyát mára összekötötték a templomhajóval. A tornyot részletes támpillérek támasztják. Míg a templomhajó falai kőből, addig a torony égetett téglából épült. A barokk toronyalji bejárat szalagkeretes, volutás-füzéres díszítésű, kiugró párkányú, ami felett a Podmaniczkyak címere látható.

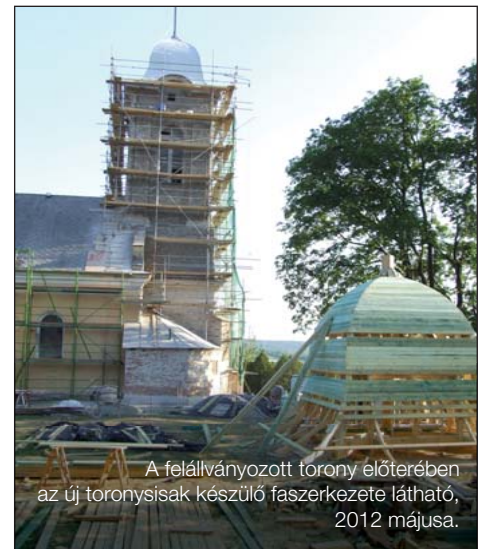
A torony központi eleme a négy, félkörös záródású, zsalus harangablak, melyet szintén félkörös szemöldökpárkányok kereteznek. Az ablak alját köténydísz teszi hangsúlyossá. Az ívesen kiugró órapárkány felett ugyancsak harang alakú toronysisak ül, csúcsán kereszttel.

A torony alatti belső folyosó barokk keresztboltozatos, a főhajó viszont cseh-süveg boltozatos. Kórusa egy széles és két keskeny kosárvíves nyílású, középen kihasasodó mellvéddel. Az oldalfalak

dongaboltozatos ablakai világítják meg a templomhajót. A félköríves diadalív bal oldalán hangvetős szószék van. A szentély keresztboltozatához, dongaboltozatos, hegyes fiókos ablakok illeszkednek.

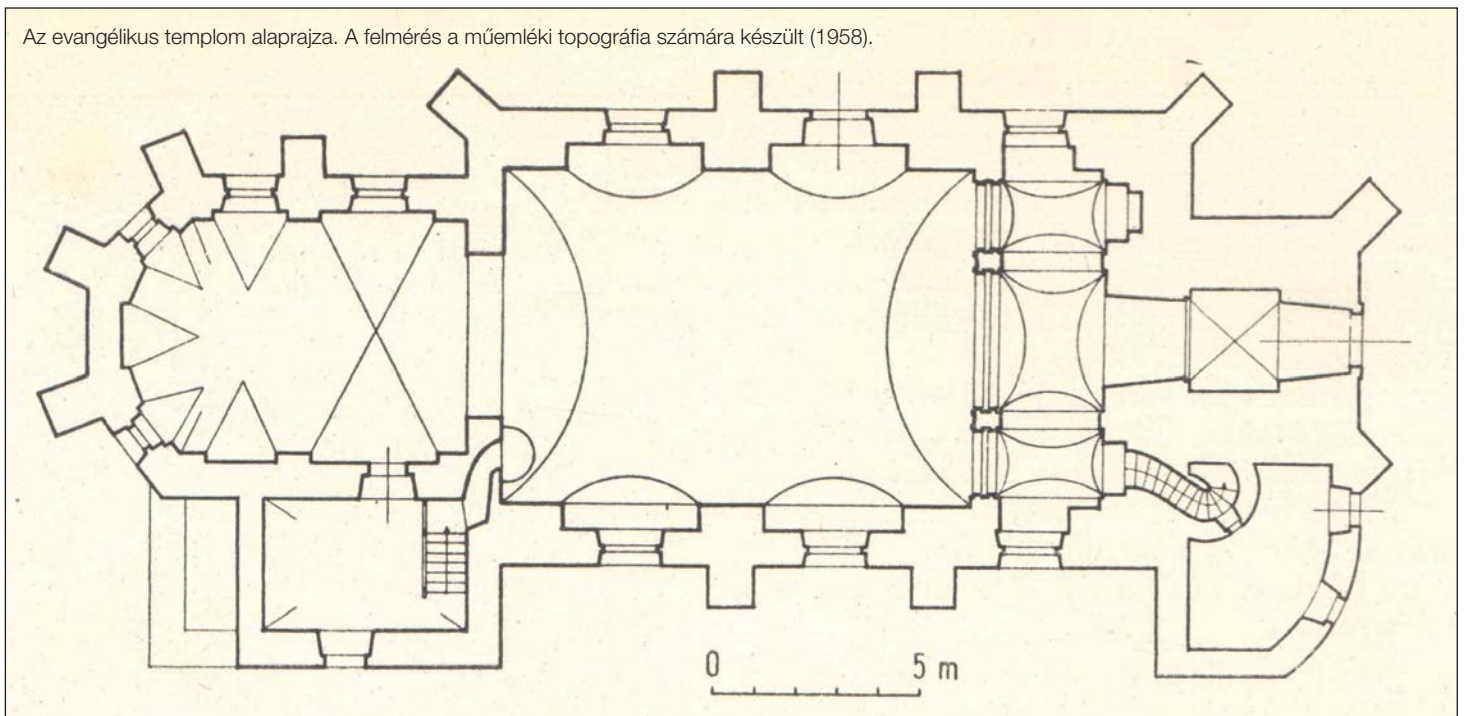
Oltár: Szokatlanul sok alakos, gazdagon díszített-faragott. Az oltárképet keretbe foglaló csavart oszlopokat egy-egy atlasz tartja. A mensa felett, balról jobbra Márk, Lukács valamint János, és Máté evangélista szobra látható. Az oltárképen a festő a Szentháromságot jelenítette meg. Jó kvalitású, 18. századi munka, az alkotó kiléte ez idáig ismeretlen.

Klamár Zoltán

A felállványozott torony előterében az új toronysisak készülő faserkezete látható, 2012 májusa.

Az evangélikus templom alaprajza. A felmérés a műemléki topográfia számára készült (1958).

A VILÁG MINDEN TÁJÁRÓL TÁMOGATOTT MAGYAR JÁTÉKIPAR

Maradva a könnyedebb témáknál, azon belül érintőlegesen a játékiparnál – annak egy másik szegmensét is érdemes alaposan megnézni, ha már a nemzetközi piacon is jelentős szerepet kapott.

Előző havi számunkban a társasjátékok világa kapott egy komolyabb áttekintést, melyben szóba került a közösségi finanszírozás, mint jelentős piaci szegmens. És valóban: a Kickstarter, a Gamefound és a hasonló internetes oldalak segítségével szó szerint megszűnnek a határok, hiszen angol nyelvű portékáit bárki könnyűszerrel eladhatja a világ bármely polgárának – már amennyiben van benne potenciál és fantázia. Sőt, a lelkes közösség akár arra is hajlamos, hogy saját maga készítsen fordítást egy-egy produkcióhoz. Így kerülhetett nemcsak a nemzetközi piacra, de a világ társasjátékainak élbolyába a magyar Mindclash Games, amely angolul a legigényesebb, legnagyobb, nem mellesleg a legnehezebb-legkomplexebb játékokat készíti el, de hasonlóan komoly babérokra tör egy ideje a szintén magyar Apeiron Games, amely először a Yucatán-félszigeten játszódó Ahau: Rulers of Yuca-tánnal hívta fel magára a figyelmet, majd Kickstarteren szintén komoly sikereket ért el a görög ókort megidéző Pillars of Heracles kampányával. A játék mostanában készül el és érkezik meg a támogatókhoz, akiknek ezzel egy jó kis stratégiai játék kerül a birtokába. De a társasjátékokon felül is bőven akad olyan produkció, amelyet magyarok alkottak meg a közösségi támogatás segítségével. Például képregények, filmek. Vagy éppen videójátékok, amelyekért a világ minden tájáról rengetegen fizettek.

Van Helsing legendájától az inkvizíció misztikumáig

Nem újkeletű, hogy Magyarország élen jár a szoftverfejlesztésben, elvégre már a nyolcvanas években is sikert sikerre halmozott a Novotrade International romjain született Appaloosa Interactive, amely

olyan nagy játékok folytatásait hozta tető alá, mint a Contra vagy az Impossible Mission, és olyan legendákat teremtett, mint az Ecco the Dolphin, amely a közismert kék sündisznó, a Sonic mellett a SEGA akkori védjegyévé vált. De volt már leányvállalata Magyarországon olyan nagy játékiadóknak és stúdióknak is, mint a Crytek (Crysis), az Eidos (Tomb Raider), vagy éppen a Gameloft (mobiljátékok), emellett pedig szerte az országban számos kisebb-nagyobb stúdió született az évtizedek alatt. A budapesti NecoreGames a King Arthur- és The Incredible Adventures of Van Helsing-játékokkal jeleskedett; a Zen Studios főleg a minőségi digitális flipperekről ismert; az Elder Games pedig egyszemélyes csapatként indulva a számítógépes játékot 2003 óta meghatározó Steam rendszerében használta ki a független, indie játékokban rejlő potenciált. De aktuálisabb és érdekesebb téma a már emlegetett közösségi finanszírozás, amelynek segítségével a magyar, független Primal Game Studio első alkotása, a Mandragora: Whispers of the Witch Tree elkészülhetett. 2022-ben 5 220 támogató szavazott bizalmat a kis stúdióknak, és fizetett be összesen 276 742 dollárt (mai árfolyamon megközelítőleg 100 millió forint) a Kickstarter-kampány alatt. Ez a bevétel persze idővel nőtt, pláne a megjelenéshez közel, hiszen a Mandragora 2025 áprilisában megjelent, még hozzá konzolokra és PC-re egyaránt, a fogadtatása pedig egészen pozitív lett. Nem véletlenül, hiszen a középkori-fantasy környezetben játszódó programon olyan legendás sorozatok hatásait lehet felfedezni, mint például a japán Dark Souls és Castlevania. Ezúttal azonban nem vámpírokkal, sokkal inkább a boszorkányok terjesztette sötétséggel gyűlik meg a bajunk, amellyel a Papkirály akaratából szállunk szembe az uralkodó inkvizítorának bőrébe bújva. Egy balul elsült tette után azonban az inkvizítor útra kel, közben megküzdve emberi és természetfeletti ellenfeleivel, de idővel rá kell jönnie, hogy a látszat ezúttal is csal.

Az oldalirányba, le- és felfelé ágazó pályárszek bejárása során számos helyszínt fedezhetünk fel, ahol a karakter két dimenzióban mozog és harcol, közben páncélt, fegyvereket szerezve, eszközeit erősítve, képességeket begyűjtve és mindenféle apróságot megszerelve, amikből akár ételt főzni is lehet. Így lényegében egy korrekt akció-kaland-szerepjáték a vásárló jussa, fantasy környezetben, rengeteg jófajta megoldással, ami főleg a nagy fejlesztésekre jellemző, de ebbe a műfajba is tökéletesen illik. A Mandragora története és világa azonban talán a leggyengébb pontja a játéknak, pláne, hogy ebben a témában már csak az európai folklór miatt is fantasztikus eredményeket lehet elérni, amire a lengyel CD Projekt Red a legjobb példa: az immáron 10 esztendő The Witcher 3: Wild Hunt a mai napig a műfaj csúcsa, amely szlávos zenéivel és mondáival egy teljesen egyedi és izgalmas, élő digitális világot alkotott.

A budapesti csapat játékból pontosan ez hiányzik, miközben technikailag nem lehet belekötni, sőt a játékelménybe is csak nehezen. A Mandragora: Whispers of the Witch Tree ugyanis egy remek akciójáték, számos izgalmas elemmel és megoldással, eképpen kiemelkedve az átlagból – de igazán marandó nem hoz, vagyis inkább új hivatkozási alapot nem jelent. Amennyiben ez a játék jelentené a közeljövő sztenderdjét, már elégedett lehetne mindenki, így igazán nincs okunk a panaszra, ráadásul akármelyik géptípuson állunk neki, szerencsére azon kevés megjelenés közé sorolható, ahol a magyar nyelv is választható. Annyit pedig minden hibája ellenére bizonyít a Primal Game Studio fejlesztése, hogy a közösségi finanszírozással csak egy jó ötletre és tehetségre van szüksége az embernek, onnantól pedig minden megy a maga útján. Ha valaki tehát érez magában készletet, ráadásul valamilyen jobb az átlagnál, az nyugodtan próbálja ki magát az említett platformokon, ahol könyvvel, képregénnyel, filmmel, játékkal egyaránt komoly sikereket képes elérni, amennyiben jól felkészült módon sikerül megszólítania a közönséget.

HIPP-HOPP, ÚJRA ITT A RÓKA!

Nem a magyar, avagy nem Vuk tér vissza, de a szintén indie, avagy független Infuse Studio alkotása is megérdemli a figyelmet, mint kisebb költségvetésű újdonság. A 2019-es Spirit of the North folytatására hat esztendő kellett várni, de megérte, elvégre a szintén minden platformon elérhető Spirit of the North 2 ezúttal is egy rókat tesz meg főszereplőjévé, aki a romlás ismételt megjelenése miatt egy holló társaságában igyekszik felszabadítani a különböző őrzőket és ezzel az élőhelyét. A játék a mondavilágból táplálkozik, harc nélkül igyekezve átadni egy spirituális kalandot, amelyet igazán hangulatos módon prezentál. Bár a stúdió a kis mérete ellenére ezúttal kicsit nagyobb fába vágta a fejszéjét, mint kellett volna, így az Assassin's Creed- és GTA-játékokhoz hasonlóan nagyra vett és szabadon bejárható játékerület szerintem túlzás, a második rész ettől függetlenül is egyedi és különleges kaland. De leginkább csak azoknak, akik nem kifejezetten a harcot, inkább a felfedezést szeretik.

ERZSÉBET 100

Június legelső hétfőjén beköszöntött az igazi hamisítatlan nyár. Kinn ültünk le ezen a csendes estén a kertben, négy generáció érezhető közelségben. Ki munkából jött haza, ki csendesen körülöttünk tevékenykedett, ki vidáman kacagva biciklizve körözött mellettünk. Béke volt és nyugalom. Kegyelem.

1925. június 13-án született Nagy Rezsóné, Kollár Erzsébet. Bömbi néni. Valahogy felfoghatatlan az a rengeteg idő, amit megélt. Maga a történelem. Aszód életében fontos szerepet töltött be. 25 évig volt élelmészvezető az iskola konyháján. Példamutató munkájáért akkoriban járási kitüntetést is kapott. Igazi aszódi család. Nagyapja, Szlanka József községi bíró volt, édesapja, Kollár János az Ikladai Műszergyár művezetőjeként sok házat épített és tervezett Aszódon. Férje, Nagy Rezső sem ismeretlen az aszódiak számára, hiszen hosszú ideig a közigazgatásban dolgozott, sok párt ő adott össze anyakönyvvezetőként. Egy fiútestvére, a 6 évvel fiatalabb, Kollár Antal, tanárként dolgozott itt. Ma már sajnos egyikük sincs itt, azonban három lánnyal, hat unokával, négy dédunokával teljes Bömbi néni élete. Valahogy nemcsak látható, de érezhető és tapintható az a szeretet, ami körülveszi. Nap, mint nap megélik a szeretetet. Legyen ünnepnap vagy hétköznap, együtt tudnak az asztalhoz ülni. Mindent megadnak neki, lesik gondolatát, de hiszen, amíg csak bírta, ő is megadott, amit csak lehetett. Reggelei misével telnek, szent könyveket olvas, sétál rövideket és alig várja kedvenc sorozatait. Békében telnek napjai.

Most pedig meséljen ő! A rengeteg csodából következzen pár emléktöredék:

...Hat éves voltam, amikor iskolába mentem. Nagyon rendes volt a tanító néni. Negyvenegyen voltunk. Volt köztünk jó is és megfordítva is. Édesanyám otthon

volt, apukám a Műszergyárban dolgozott. Aszódon épített, tervezett házakat a lakótelepen...

...Másodikban a tanítónéni kihívott, számokat kellett írni a táblára., és én csak írtam, írtam. Jól tudtam fejben számolni. Nem is akarta elhinni. Negyvenegyen voltunk. A negyven gyerek körülvette, egyedül én ültem. Kérdezték, miért nem megyek oda, de én sosem voltam hízelgős alkat...

...Anyukámék nem voltak gazdagok. Nem nagyon volt játék. Gomboztunk például. Kisbabát kaptam, dajkáltam, még beszéltem is hozzá...

... A Kultúrotthonban voltak bálók háromhetente. 14 éves voltam, ott volt anyukám is, a többieké is. Figyeltek minket, vigyáztak ránk. Mindig nagyon jókedvűek voltak, köztük én is.

...Velünk szemben a parton egy könyvkötő élt. Zsidóember volt, a felesége jóval magasabb, nem tudott magyarul. A szomszédba átment, keresett tojást a szalma között, gyufával világított, lángra lobbant az egész. Leégett még a szomszéd néni háza is...

...A Petőfi Sándor utcában volt egy mézeskalácsos műhely. Mint a rózsafűzért, nekem kellett tüvel felfűzni sorjában. Mikor jött a vásár, kirakták. Szerettem...

...Anyukám szót, gyere nézd meg, viszik a zsidókat. A Megyeri néni lánya nagyon szép volt, két éves gyereke a karján, őket is vittek. Nagyon sokan voltak. Elindították őket, mentek gyalog. Ha a férfiak dolgozni tudtak, dolgoztatták, ha nem, félretették. Egy zsidó nő a lányával, csak ők éltek túl...

...19 éves koromban, a háború idején mindenki félt. Volt a grófnak a helysége, oda bújtunk. Ültünk körben, féltünk az amerikai bombázóktól. Ott fáztam meg annyira, hogy már úgy volt, hogy meghalok. Hazaértem, úgy, hogy fogtam a falat, és azt éreztem nem bírok megmozdulni, tüdő és mellhártya

gyulladásom lett. Valahonnan Gyöngyösről jött az orvos a feleségével. Talán két férfi lefogott, kérték anyukámtól, hozzon egy lavórt és injekcióstűvel hátamba szúrtaak nyolcszor, hogy én csak úgy ordítottam. Csak hörögtem. Lestek az ajtó hézagja mögött, öcsém, anyukám, hogy mi lesz velem. Ujra kellett tanulni járni, olyan beteg voltam. Kilenc napig nem ettem, aztán köménymagos leves kértem, lassan épültem fel. Akkor a betegség után, még ennyit adott a Jóisten. Ez nagy dolog. Édesanyámék Szekesfehérvárra mentek hálát adni, Kaszab Istvánhoz imádkoztak. Betegségem alatt férjem olvasott fel, úgy ismerkedtünk meg. 1945. december 6-án volt az esküvőnk. Nagyon szépen éltünk, nem mondhatok semmi rosszat. Aztán sajnos 72 éves korában társ nélkül maradtam...

...Szeretek itt élni. Ajaj, semmi sem tudok elképzelni máshol. Én mindet szerettem. Sok minden történt. Jó is, rossz is. Szeretek Aszódon lenni...

A KÖZÖS TORNA ÖRÖME

Koromnál fogva (77 éves múltam) mentem el az Idősek Nappali Ellátásának nyílt napjára. Őszintén szólva nem bántam meg, hiszen közvetlen tanúja voltam, miként sportolhattak együtt idősek és az óvodás kisgyermek. A Napsugár Óvoda Süni csoportja immár hetedik alkalommal vendégeskedett a nyugdíjasoknál. Ráhangolódásképp Dr. Fodorné Réz Júlia nyugdíjas gyógytornász tornáztatta meg az öregeket, és a még öregebbeket. Sokan vállalták a testet átmozgató izmokat állva és ülve is, mert lelkesen követték a szakembert. Szégyen ide, szégyen

oda, magam nem álltam be a sorba, de a meghívott vendégek is csak ülve nézték a tornászokat. A következő műsort az óvodások éneke követte. Utána idős és gyermek labdázott egymással. Egymásnak dobálták oda-vissza. Hiszen, hogy nagyon figyelt mindenki, mert egyszer sem ejtették el a labdát. Ezután lufi hajigálás következett. A siker és az ugrabugra kódolva volt, nem is maradt el a felszabadult jókedv. Érdekesnek ígérkezett a fűzős sorverseny. A többméteres pamutszálon toalettpapír karikákat kellett továbbítani minél gyorsabban az

utolsóhoz. Hogy melyik csoport győzött, már nem tudom. De a közös öröm és siker felülmúlt minden öreget és gyermeket egyaránt. Nem várt meglepetésként a Sünisek Csorba Piroska „Milyen voltam?” című versét szavalták közösen. A vers tartalmánál fogva bizony könnyet csaltak mindannyiunk szemébe. Befejezésként az idősek elmagányosodásának az okairól és a gyógyítás lehetséges útjairól tartott vetített képes előadást Márta Bettina intézményvezető. Végső zárásként finom kávéval és sok-sok süteménnyel búcsúztatták a résztvevőket.

Ha kis lépésekben is, de abszolút megindultunk előre MÉLYINTERJÚ ASZÓD ALPOLGÁRMESTERÉVEL

Vannak, akik ott ragadtak le, hogy mi volt korábban a polgári foglalkozása, míg mások pedig egyszerűen alkalmatlannak gondolták a feladatra. Mégis, az idő már most a döntés helességét igazolja.

Számos pályázaton dolgozik, folyamatosan terepen van és nemcsak irányít, de ki is veszi a részét a munkából, amely láthatóan soha nem áll meg – még este, hétfvégen és ünnepnap sem. De hogy ki a város ismert és közkedvelt fodrászából lett alpolgármester, aki egységben gondolkodik, és már most rengeteget tett a városért? Kiderül abból a beszélgetésből, mely során kendőzetlen őszinteséggel válaszolt a magánjellegű és politikai kérdésekre egyaránt.

Ha jól sejtem, nem voltál rá felkészülve, hogy alpolgármesterként mivel kell szembenézned. Vagy tévedek?

Papírforma szerint készültem rá egy évig. Szilvivel, a polgármester asszonnyal nagyon bizalmas kapcsolatunk van, és nyilván szóba került, hogy ha megnyernénk a választást, akkor alpolgármesterként mindenképpen szeretne maga mellett tudni. Ez részben pont annak köszönhető, hogy tisztában volt a teherbírásommal, valamint azzal, hogy rendszerekben gondolkodom és mindig a megoldást keresem. Emellett a precízséget és a pontosságot mindig mindennél fontosabbnak tartottam. De visszatérve a kérdéshez: szerintem erre nem lehet felkészülni.

Ráadásul én itt most leginkább arra gondoltam, hogy milyen akciók és reakciók érkeznek időnként az emberek részéről.

Igen, erre pláne nem lehet felkészülni, ráadásul már a kampányban is nagyon sok sérelem ért, majd jött a “fodrászból lett alpolgármester” frázis, ami azt mutatja, hogy nagyon sokan kétségbe vonták azt, hogy én egyáltalán helyt fogok állni, csak mert egészen más területen dolgoztam vagy mert nincs meg a megfelelő végzettségem.

De én azt gondolom, hogy az úgynevezett józan paraszti ész sokszor jóval többet ér bármennyi diplománál. Ezzel nyilván nem akarok felülni semmit sem, de a józan, rendszerekben való gondolkodás sokszor többet számít. Először egyébként a családomat is nagyon rosszul érintette ez az egész, de azért felkészültünk, amennyire lehetett.

Most már egyébként más a hozzáállásom is. Nem olvasom minden nap a Facebookot, a véleményeket, mert egyszerűen nem teszem ki magam ennek, csak végzem a dolgomat, méghozzá legjobb belátásom és minden tudásom szerint. Innentől kezdve lehet bírászkodni, de a magam részéről, ami az én feladatom, azt igyekszem hibátlanul elvégezni.

Kicsit térjünk rá az alapokra! Kicsoda Székfi Bernadett? Honnan jöttél, mit lehet tudni a családotról, illetve most hogy érzed, merre tartasz?

Szeretném azt hangsúlyozni, hogy a családom mindig is jobboldali volt, emiatt az sem lehetett kérdéses, hogy milyen színekben indulok a választásokon. Ettől függetlenül a kampányban próbáltam úgy irányítani a dolgokat, hogy ez semmit ne befolyásoljon. Például az egyik oldalamon a székben egy olyan vendég ült, akiről tudtam, hogy jobboldali, a másik oldalamon pedig olyan, akiről tudtam, hogy baloldali érzelmű, és ezt mindig tiszteletben tartottam.

A családomat illetően az édesanyám a szakmája szerint dietetikus, de egy tartós betegség miatt abba kellett hagynia. Aszód főutcáján a dédnagyszüleimtől kezdve sokféle vállalkozást vittünk: nekik például szatócskereskedésük volt, de festéket is gyártottak, dédnagypapám hintőfényező, kocsifényező volt, szobafestő-mázoló mester. A nagypapámnak hét mestervizsgálója volt, emellett pedig nagyon jó üzletembernek tartották. Például Svédországból hozatta be azért a gépeket, hogy vállfa-horgot gyártsunk. Emiatt én például 8 éves koromtól megtanultam, hogy mi az, hogy dolgozni, mert 8 éves koromban már meneteltem az olajos horgot. De akadt műanyag fröccsöntő üzemünk, édesanyukámnak, butikja, vagy éppen élelmiszerboltunk, ahol nyolcadikos koromtól dolgoztam, gyerekként már pakoltam – ami miatt egy egészséges értékrend is kialakult bennem.

Apai dédnagypapám is közjegyzőként dolgozott Aszódon, így most kicsit visszaka-

nyarodtunk oda, hogy a város vezetésében már régen is szerepe volt a családnak.

Egyébként én kitűnő tanuló voltam, el is indultam a gimnáziummal, de csak a szüleim elvárása miatt. Eredetileg ugyanis már 3 éves koromtól fodrász akartam lenni. A gimnázium alatt azonban történt valami. Mindig nagyon szolid kislány voltam, de ott először felugrottam egy matek óra közepén, megvédtem magam, majd hazamentem az iskola vége előtt két héttel, az ajtóban pedig közöltem édesanyámmal, hogy vagy fodrász leszek vagy semmi. Ebbe persze az egész családom belebetegedett, mert ők meg azt szerették volna, hogy orvos vagy ügyvéd legyek. A fodrászatot viszont nagyon imádtam és ott abszolút megtaláltam magam, de 33 év töretlen munka után azt gondolom, hogy abszolút itt volt az ideje egy váltásnak. Erre szoktuk mondani a polgármester asszonnyal, hogy tavaly valaki ügyvédet veszített, valaki fodrászt, valaki pedig egy ügyvédet és egy fodrászt. (Nevet)

De nagyon élvezem az új munkámat, nagyon nagy szeretettel végzem el, és azt gondolom, hogy nyilván a város az első: ezt az érzést nem is tudom szavakba önteni. De nagyon szeretek kint lenni területen. Részt veszek a pályázatokban, amik a várost érintik, ennél még fontosabbak számomra, amik a kultúrához köthetők. Amikor ide kerültem, a városüzemeltetés kicsit gazdátlan volt, emiatt azt is magamhoz vettem. Sokat voltam a Nonprofit telephelyén, végigcsináltam az emberekkel a teljes síkosságmentesítést, ami miatt egy éjszaka sem aludtam úgy, hogy este simán lefeküdtem teljes nyugalomban, hanem folyton számítottam rá, hogy menni kell. Sokszor hajnali kettőkor vagy háromkor ott voltam és nyitottam a telepet – de ezt is nagyon szerettem. Emiatt az első perctől beleláltam az üzemeltetésbe, ami lényegében a motorja a településnek, az egész városnak, és mindaddig vittem ezt, amíg a Nonprofit Kft. meg nem alakult, aminek hála Zitával, a vezetővel, nagyon összehangoltan tudunk dolgozni.

A kultúra emellett került hozzám. Méghozzá úgy, hogy megválasztottak minket és nem volt Október 6-ai műsorunk. Ekkor mondtam azt a polgármester asszonnyal, hogy semmi probléma, azonnal szaladok az AIKI-ba (Aszódi Integrált Kulturális Intézmény) Asztalos Tamáshoz, és lesz Október 6, minden rendben lesz. Rendben is volt minden. Én konferáltam, amiért korábban mindig megbízási díjakat fizettek. Ráadásul ez pörgős munka, hozzám közel áll, így kértem, hadd kapjam meg a kultúra területét is. Főleg, hogy ezt a két szegmenst jól össze is lehet fogni, mert így a városüzemeltetés és a rendezvények szervezése egy kézben van.

Visszatérve ahhoz, hogy mivel kell szembenézned: az első komolyabb inzultus az iskola előtt ért. Mi történt akkor és ott pontosan?

Annyi történt, hogy aznap este a lányomért mentem és megálltam az evangélikus gimnázium kapujában. Pont nagyon sokan voltak, ugyanis mint kiderült, sítáborból jöttek haza a gyerekek, ezért a túloldalon parkoltam le. Ahogy ültem az autóban, elhaladt előttem Takács Gergő, akit akkor, abban a bizonyos videóban nyilván az adatvédelem miatt nem nevesítettem. Eléggé támadóan lépett fel velem szemben, ezért az ajtót kinyitva kicsit vissza is léptem, és úgy kérdeztem, hogy "Mondjad, Gergő, mit szeretnél?!" Mint akkor kiderült, azért jött oda, mert a polgármester asszony letiltotta a város Facebook-oldaláról. Ekkor minden fideszes rongynak és cifrábnak elhordott, a polgármester asszonnyal együtt, én pedig hiába mondtam, hogy nem én voltam, nincs is rálátásom vagy jogosultságom.

Ettől függetlenül láttam, hogy miket írt és el is mondtam neki, hogy amiatt szerintem jogos volt a tiltása.

Ettől megint mindennek elhordott és ahogy egyre közelebb jött, meg is ijedtem a helyzettől, ami végül úgy oldódott meg, hogy mellém parkolt egy apuka, akit nem ismerek, aminek hála Gergő is arrébb állt, aztán végül elment. Ilyen helyzetben viszont még nem voltam, azért is ijedtem meg tőle. Általában minden helyzetben meg tudok mindent beszélni, tiszteletben tartom a politikai hovatartozást, de itt egyébként nem erről van szó, hanem egy város vezetéséről.

Egész éjszaka remegtem, és vártam, hogy esetleg Gergő felhívjon, mert egyébként korábban voltak közös munkáink. Például ő fotózott, én meg frizurát készítettem, vagy esküvői fotózások alkalmával. Emellett a gyerekeink osztálytársak. Tehát nem is értettem a helyzetet, és azt gondoltam, hogy ezt sokkal kulturáltabban meg lehetne beszélni. És pontosan ezért vártam azt, hogy esetleg felhívjon, vagy legalább messengeren írjon rám, hogy beszéljünk meg. De nem jelentkezett, és akkor reggel a polgármester asszonnyal megbeszéltük, hogy ha valaki ilyen módon, verbálisan bántalmaz egy nőt, annak meg kell jelennie valamilyen formában.

Azóta nem is beszéltek?

De, ugyanis pont zöldzsák-osztás volt a Kossuth Lajos utca 59-ben, amikor a Nonprofit vezetőjének el kellett mennie valahova, és viccesen megjegyezte, hogy egy órára ott hagy, csak nem rabol el senki. Amire azt feleltem, hogy aki elrabol, az 5 perc múlva úgyis visszahoz. Ekkor rövidesen megjelent Gergő. Én az asztalon belül ültem, felálltam és üdvözöltem, és ugyan

akkor is felemelte kicsit a hangját, de már sokkal nyugodtabban kommunikált, mint előző alkalommal. Fogtam egy széket, leraktam magammal szemben, majd leültem és mondtam, hogy beszéljünk meg.

Ekkor ő is beismerte, hogy ezt nem így kellett volna, és elmondta, mivel ért egyet és mivel nem és a többi. Azt gondolom, hogy ha nem is barátilag, de le tudtuk egymás között rendezni ezt a konfliktust. Nem tudom, más hogyan oldotta volna ezt meg, de én úgy döntöttem, hogy emberek vagyunk, ezért emberként viselkedve tisztázzuk a helyzetet. És örülök, hogy rendbe is tudtam, rendbe tudtuk tenni.

Mit gondolsz, mitől lett ilyen erőszakos és egyben közönséges a köznyelv, a közbeszéd? Mitől ilyen frusztráltak az emberek?

Lehet, hogy arra számítottak az emberek, hogy fél év alatt megváltjuk a világot. De már az átadás-átvétel sem volt egy egyszerű eset. Semmilyen iratot nem találtunk, oknyomozót kellett játszsanunk, hogy egyáltalán átlássuk a hivatali működést.

Megmondom őszintén, én az első két hónapban azon gondolkodtam, hogy az elmúlt két évben hogyan nem omlott össze ez a város.

És ezen mi rengeteget dolgoztunk. Tudom, hogy ennek még nincs kifelé látszata, de nagyon sokszor már reggel hatkor dolgozunk a polgármester asszonnyal, és akár még éjszaka is folytatjuk, ahogy korábban a jegyző asszony is tette. Mellette pedig persze ott vannak a gyakorlati dolgok, hiszen szeretnénk az emberek közé menni, velük is kommunikálni. A jó működést, a jogilag rendezett működést biztosítani kell. Ha pedig mindez korábban is úgy működött volna, ahogy kell, akkor már az elmúlt nyolc hónapban is nagyon sok energiát tudtunk volna megspórolni, hogy aztán egész másba fektessük bele.

Lehet, hogy többet vártak az emberek, de én azt gondolom, hogy nyolc hónap alatt nem lehet a világot megváltani. Nagyon sok pályázatunk van, igen, és a polgármester asszony meg is szokta köszönni az előző vezetésnek azt a munkát, amit ebbe beletett, de mivel napi szinten dolgozom ezeken a pályázatokon, Szász Tomival, Ruzsom Szilvivel és a polgármester asszonnyal, jól tudom, hogy hatalmas energiát vesznek el. Már most rengeteg van folyamatban és még több lesz, és akkor még nem beszélünk a közösségi házról, a Tiszti Klubról és a többi. Ember legyen a talpán, aki ezt így össze tudja koordinálni. Ez nem a magunk dicsérete – ezt örököltük, meg is fogjuk csinálni, de szerintem a látványos fejlődés tulajdonképpen most fog elkezdődni.

Az ember nyilván nem tud és nem is akar mindenkinek megfelelni. A kezdetektől azt mondom, hogy egy városban vagy egy faluban, ahol egy embernél több lakik – legyen az csak kettő –, ott nem lesz mindenkinek minden jó vagy tökéletes. Sokszor ráadásul az okozza a problémát, hogy nem jut el a vezetőséghez a kérés vagy a probléma. Most is terepen voltam, és megint nem a vezetőséghez ért el előtte a kérés – igaz, ezúttal legalább képviselőtársához jutott el a telefonhívás. De nagyon sokszor a különböző, akár direkt erre a célra szánt Facebook-csoportokban jelenik meg a már elégedetlenkedéshez vezető probléma kiírása, miközben a városnak is van oldala, de nyilvánosak az email-címek is, melyekből saját van mindenkinek, sokszor mégsem jut el a fontos információ a megfelelő személyhez, csak 2-3 nap múlva.

Ami pedig még rosszabb, amikor a csoportban érkezik a bejelentés, hogy valahol nincs lámpa, nem látnak hazafelé a lakosok, én pedig egyből nyitom az MVM-bejelentőt, mert van hozzáférésem, még a folyamatot is le tudom követni, és ki is írtam, hogy megtörtént a hiba bejelentése, amire amint elkezdtek jönni a lájkok, abban a másodpercben törölték az Aszód Ma!-ból a hozzászólásomat. Tehát semmilyen pozitívát nem lehet kiírni, ami miatt már nem is nagyon írok ezekre az oldalakra. És akkor még nem is mérlegeltük azt, hogy amikor kiírok valami pozitívát, akkor helyből törölnék vagy tiltanak, amikor pedig Aszód hivatalos oldalát néhányan már-már szennyhappá változtatták, akkor a kommentelés letiltása miatt ment a felháborodás.

Ez az erőszakos köznyelv és közbeszéd egyébként mindenhol tapasztalható. Jó, mi itt élünk, itt tapasztaljuk, úgymond kicsiben, de az egész országra jellemző. Szerinted miért? A rendszerváltás óta ennyire talán még soha nem voltak frusztráltak az emberek.

Sokan nagyon bíznak Magyar Péterben. De jól ismerem itt a családokat Aszódon, és azt is látom, hogy milyen módon csatlakoznak. Nincsenek képviselőik, nincsen programjuk. Ha valakinek az megfelel, hogy a program kizárólag annyiból áll, hogy "csak Orbánt ne!", akkor szívük joga, csatlakozzanak. A legborzasztóbb, az ez a hangulatkeltés. De ezzel meg azt látom, hogy csak az az 50-80 fő, tehát a hangos kisebbség foglalkozik igazán.

Miért fontos szerinted a konzervatív jobboldal jelenléte és mit gondolsz, mit tud nyújtani a Fidesz Aszódon?

Bárki legyen kormányon, én azt gondolom, hogy csakis kapcsolati tőkével lehet anyagi tőkét bevonítani. Ha pedig nincs meg az a kapcsolati tőke, amit a kormány által tu-

dunk elérni, akkor nincs esély a fejlődésre. Persze itt most nem az MSZP-re vagy a Momentumra gondolok, hiszen ahogy azt már kifejtettem, a jobboldaliság alapvető számunkra még a családon belül is.

Magában a jobboldali, konzervatív szemléletben nagyon fontosnak tartom, hogy a kormány például kimondottan kiáll a családok mellett. Rengeteg a családtámogatás, így látszik, hogy tényleg a család a legfontosabb. Vagy a háborúellenesség, hogy a magyar családokat megvédjék, ez nekem mindennél fontosabb.

Kicsit még kanyarodjunk vissza oda, hogy sokan fennakadtak vagy fennakadnak az eredeti foglalkozásodon. Szerintem azonban fontosabb, hogy ehhez képest mit tudsz felmutatni, avagy saját szavaiddal mondd el, kérelek, hogy mit értél el eddig alpolgármesterként!

A leglátványosabb eredmények egyértelműen a rendezvények. Ezen a vonalon egyetlen ember, egészen pontosan Sztán István, egykori polgármester úr példáját szerettem volna követni, aki a hasonló rendezvényeken az első perctől az utolsóig ott volt. Ebből kiindulva az adventi rendezvényeken is reggel 9-től este 11-ig ott voltam, de volt is értelme és eredménye. Az emberek kijöttek, odajöttek, kérdeztek, beszélgettek. Azt gondolom, hogy ezekkel a rendezvényekkel az emberek végre ismét felveszik kicsit a kapcsolatot egymással – ezek az események ennek is teret adnak.

A lelki feltöltődés nagyon fontos még ilyenkor, és ezt a saját sikeremnek veszem. Mert nem mondom, hogy az elmúlt 5 évben nem volt, hiszen azért akadt kultúra, de összességében hiányoztak az ilyen tömeg- és közösségi rendezvények, én pedig most ezt szeretném felpezsdíteni. És ugye legalább ennyire fontos visszacsatolás a lakosok megjelenése, akik pedig egyre többen jönnek ilyenkor. Persze ez még csak a kezdet, hiszen gőzerővel dolgozunk augusztus 20-án, ami azt gondolom, hogy egy fantasztikus rendezvénysorozat lesz.

Be is harangoztad a következő kérdést, mert igen, egyértelműen látszik, hogy a sport és a kultúra nagyon jelentős vonal jelenleg, így adja magát a kérdés, hogy ilyen téren mire számíthatunk a jövőben?

A következő esemény, ami nagyon fontos lesz a város életében, és ami szintén remek rendezvény, az a sportmustra, amit tavaly rendeztek meg először a főtéren. Ez most is lesz, meghozzá július 19-én szombaton, de már a Szent István téren, ahol a Mozgás Éjszakája is sikerrel és nagy részvétel mellett lezajlott. Maguk a résztvevők, a sportolók és sportesemények megvannak, és

most hangoljuk ehhez hozzá az építést, a városüzemeltetéssel a szükséges munkálatokat.

Az ezt követő nagy rendezvényünk az augusztus 20-ai lesz. Ennél már 19-én elkezdődik a rendezvénysorozat, amelyhez az előző vezetéshez hasonlóan a kastélyt is kibéreltük. Morpheus galériáját szeretnénk már 19-én megnyitni, aztán augusztus 20-án a kastélykertben tervezzük a városi ünnepséget a késő délutáni órákba, és itt lesz a város díjátadója is. És mivel úgy éreztük, hogy nagy elmaradásban voltunk a városi díjakkal, úgy döntöttünk, hogy mivel minden nemzeti ünnepen lehet átadni ilyen díjakat, erre mi két alkalmat jelöltünk meg: március 15-ét és augusztus 20-át.

Lesz még cseh söröző, filmvetítés, folyamatos kiállítás, Magyar Hajnal lesz a fellépő, majd 21-én hasonló programok várhatók, 22-én pedig nagyobb rendezvényekre lehet számítani, és még mindig egyezkedem a nagyobb zenekarokkal. Ami biztos, mivel már szerződést kötöttünk, hogy 22-én, este nyolc órakor fellép a Halott pénz, ami szerintem fantasztikus, ezt pedig egy utcabál követi. 23-án gyerekprogramok várhatók, este pedig Fásy mulató lesz, amit Molnár Marica operaénekes vezet fel, végül pedig ismét utcabállal zárunk.

Ami nem lesz kis feladat, mert két helyszínen leszünk – igaz, nem egyszerre, hanem felváltva, de azért az összehangolás komoly kihívás. De ezen nagyjából túl vagyunk, és minden, ami technikailag szükséges, az már összeállt, így bátran megyünk elébe ennek a rendezvénynek. Ráadásul nagy dolog szerintem, hogy egy Halott pénz élőben, nagyszínpadon lép fel Aszódon, megszólítva a fiatalabbakat és a középkorosztályt, ugyanúgy, mint például a Fásy mulató. Éppen ezért több ezer emberre számíthatunk, aminek a biztosítása és szervezése nagyobb feladat, de folyamatban van.

Megint kicsit más téma: összességében mi a véleményed a világi és magyar politika helyzetéről?

A világi politikát illetően én most nagyon örülök az amerikai választások eredményének. Bízom benne, hogy Donald Trump kitart az országunk mellett, illetve megkapjuk a segítséget minden téren, így az Ukrán fegyverszállítások leállítását illetően is, hogy rendeződjön a helyzet a Kárpát-medencében, ahol a magyarságot se felejtsük el, mert vannak óriási veszteségeink. Az európai politikát tekintve az EU-val számos kérdésben nem értek egyet. Például szó volt róla, hogy orosz gáz egyáltalán ne jöjjön, se Európába, se Magyarországra, se sehova, de én azért örülnék, ha megmaradnának a jelenlegi rezsiárak. Még sze-

rencse, hogy Szlovákia most is mellénk állt az Európai parlamentben.

Emellett a gender propagandát tartom borzasztónak: a család az család, avagy férfi-nő-gyerek. Tiszteletben tartom, ha valaki nem így él, de nagyon örülök neki, hogy a Pride nem lesz Budapesten megtartva, mert borzasztónak tartom, éppen úgy, ahogy a nemátalakító műtéteket is, amelyekről most már nyugodtan elmondhatjuk a bécsi példa alapján, hogy egyesek nemhogy az iskolába, de már az óvodába is bevinnék. Ha ezzel az a cél, hogy óvatos módszerekkel irtsuk az emberiséget, akkor az kimondottan borzasztó.

Akkor már konkrétan rákérdezek: te mit tartasz fontosabbnak? Egy Pride megtartását vagy a lakosok igényeinek kiszolgálását, mindennapjaik könnyebbé tételét?

Nyilván a lakosok életének könnyebbé tételét. De szerintem egyébként is akadnak bajok a magyar baloldalnál. Hogy azt például megvétozták, hogy 50 kórház legyen felújítva Magyarországon, azt abszolút elfogadhatatlannak tartom.

Isten, haza, család: csak három szó, de minden benne van. Számodra, bővebben kifejtve milyen tartalom és jelentés bújjik meg mögötte? Valamint manapság mire kellene jobban odafigyelniünk?

Azt gondolom, hogy a család mindenkinek felett áll, azt követ minden más. Egészen pontosan a gyerek az első, a tizedik, a századik és ezredik, majd mindenki más csak ezután következik. Isten: szerintem

egy keresztény szemlélettel nevelt gyermek egészen más értékrendszer szerint él és cselekszik, ezért szükség van rá, hogy foglalkozunk a kérdéssel. Én római katolikus vagyok, a férjem és a gyerekünk pedig evangélikus, aminek köszönhetően az evangélikus templomba szoktunk menni – egyáltalán nem mondom, hogy minden héten, de a nagyobb alkalmakkor elmegyünk. Emellett minden este imádkozunk. A lányom is minden nap úgy alszik el, ahogy én is. Ha esetleg kihagyom, akkor másnap pótolni szoktam. De ebben is azt gondolom, hogy nem a külsőségek számítanak, így nem az, hogy hányszor jelenik meg valaki a templomban, hanem az, hogy mit érez.

Haza: szintén nagyon fontos dolog. Mivel az édesapám utaztatással foglalkozott egész életében, nagyon sokat utaztunk, de a családommal is nagyon szeretünk utazni. Európában szinte mindenhol jártam már. De eszembe sem jutna, hogy egy másik országban telepedjek le. Sőt, egyszer Izszambulból jöttünk haza úgy, hogy nagyon lebetegedtem, akkor a határt átlépve leborultam és megcsókoztam a földet, hogy itt már bármi történhet. Vannak szép helyek a világban, de ez a hazánk. És ezen belül Aszód az otthonunk.

Tősgyökeres aszódiként ezt is fontosnak tartom. Itt tanultam mindent. És anyai ágon a dédnagymamám részéről a legjelentősebb a hatás: ő nagyon sok mindenben erőt ad, mert borzasztóan nehéz élete volt, mégis mindig jókedvű volt. Nagyon szerettem a nagymamámékat is, de azt szerettem igazán, ha anyu a dédiékre

bízott. Amikor délután kicsit ledőlünk pihenni, akkor ő mindig fejből mesélt a régi dolgokról. Ez hatalmas élmény volt számomra, hihetetlen történeteket hallhattam. Tényleg mindig jó volt a kedve: végül 102 évesen halt meg, de még akkoriban is magyar nótákat énekelt. Viszont a hányatott sorsa miatt bármikor, amikor arra gondolok, hogy "hú, ezt már nem lehet kibírni", akkor eszembe jut dédnagymamám, és egyből az jön, hogy "de, mindent ki lehet bírni!" (Nevet) És akkor így megyek tovább.

Mit gondolsz, Aszód jelenleg hátra tart, vagy éppen előre?

Ha kis lépésekben is, de abszolút megindultunk előre. Nagyon várom a fejlesztéseket és a beruházásokat, amik már intézés alatt vannak, és azt gondolom, hogy az elkövetkezendő évek alatt be tudjuk tartani mindazt, amit megígértünk az 5 év 5 pont programon belül. Most következik a 0-18 éves korosztály számára nyújtott támogatás, amivel pont most foglalkoztunk Urbán Lacival. 1270 gyerekről van szó itt Aszódon, ami egy közel 13 millió forintos támogatást jelent. Próbáljuk kicsiben behozni azt a városba, amit a családsegítés terén a kormány is csinál, és ilyen volt már a kommunális adó eltörlése is.

Tudom, hogy valakinek ezek nem nagy összegek, viszont akad olyan, akinek hónap végén nagyon is számítanak. Egyszerűen kis lépésekben, de igen, előre haladunk, és hamarosan a látványosabb fejlesztésekkel is találkozhatnak a lakosok, én pedig bízom benne, hogy ezeknek hála nagyobb lesz az elégedettség a városiak részéről.

SIKERES SZÚNYOGGYÉRÍTÉS ASZÓDON

Az elmúlt hetekben úgy tűnt, hogy Aszód lakosai számára központi kérdésnek bizonyult a korábban meghirdetett szúnyoggyérítés lefolytatása. Voltak, akik komolytalan, nem hivatalos úton, Google úrlapból származó eredményekkel próbálták megakadályozni az eseményt, de még olyan hamis információk is napvilágot láttak, melyek szerint a gyérítés elmarad. Valamiért tehát egy szűk kör mindenképpen ellehetlenítette volna a szúnyoggyérítést, amelyre viszont a 18/1998-as rendelet kötelez többek között minden várost. Emiatt az nem is lehet kérdés, hogy a szúnyoggyérítésre szükség van, köszönhetően annak a ténynek, hogy hazánkban és a környező országokban is egyre gyakrabban bukkannak fel olyan, komoly fertőzéseket is terjesztő fajok, melyek korábban nem voltak jellemzőek Európában – noha a kikerülő szakember szerint Aszód környezeti jellemzői miatt esélyesen a hagyományos szűrő szúnyog van jelen a térségben.

Biológiai vagy kémiai gyérítés?

A kémiai és biológiai gyérítés kérdése a másik sarkalatos pont, amelyet az ellenzők felhozhatnak. A két gyérítési technika között azonban hatalmas különbség található, utóbbi sikeressége ugyanis nagyban múlik a lakosságon, összetett és hosszú távú tervezést, valamint finanszírozást igényel. Utóbbi pedig már év elején megszavazza a város, így a megfelelő időszakban többek között pont azoknak kellene érvekké válniuk a költségvetés megszabását, akik ad hoc módon

a gyérítés kiírt időpontja előtt próbálják azt megakadályozni. Biológiai gyérítés esetén ugyanis számos feladat ellátásával kell megbízni a szakértő(ke)t. Szükséges többek között a lehetséges tenyészhelyek monitorozása; a fajmeghatározás; a mérés (a lárvák fejlettségi stádiumának megállapítása); az ezt követő kivitelezés után pedig ellenőrizni kell a gyérítés sikerességét, amely után fennáll a lehetősége, hogy további kezelésekre van szükség. Ez a folyamat komplexebb és sokkal drágább a hagyományos kémiai gyérítésnél. A biológiai gyérítésre ráadásul jellemzően pont azokon a magánterületeken van szükség, amelyek a szakértő szerint a teljes akcióterület 80 százalékát teszik ki. Ehhez viszont sokkal inkább javasolt a lakosság számára ajánlott szabadforgalmú (élővíz és nem élővíz kezelésére alkalmas) lárvairtó szerek használata.

Ami miatt nehezebb a biológiai gyérítés:

- nagyjából egy hét áll rendelkezésre a lárvák megjelenésétől számítva
- az igazán jelentős szúnyog-tenyészhelyek nagyobb részben természeti területen találhatóak, a védett természeti területeken pedig az illetékes hatóságok általában nem engedélyezik a gyérítést

szabad és erdőterületeken a mikrotenyészhelyek feltérképezhetetlen hálózata található miközben egy település 80-90 százaléka magánterület, a lakosság nem aktív résztvevő a gyérítési folyamatban

Még fontosabb a megelőzés

A város által elrendelt kémiai vagy biológiai gyérítés minden esetben egy már létező probléma megoldására szolgál: a lárvá vagy kifejlett stádiumban lévő kártevők irtására. Ennél fontosabb azonban a megelőzés, amelyhez a tudatos és felelősségteljes lakosság biztosíthatja a megfelelő eszközöket,

- többek között az esővízgyűjtő hordók és víztárolók (kiemelten medencék) letakarásával
- a szabadban tárolt vödörök, kannák, talicskák és gyerekjátékok megfelelő elhelyezésével, hogy ne gyűljön bennük az esővíz
- a hulladékok (pl. gumiabroncs) megfelelő elhelyezésével, hasonló okokból

Fontos még tudni, hogy a gyérítés nem megfelelő időzítése energia- és pénzpazarlás, és a várt eredményt sem sikerülhet elérni, ezután pedig már csak a kémiai gyérítés a hatásos. Aszód Város üzemeltetése hozzáteszi azt is, hogy nem zárkozik el az elkövetkező években a biológiai gyérítéstől, de ehhez tervezés és megfelelő költségvetés, valamint a lakosság aktív részvétele is szükséges. Így jelenleg a városban kémiai gyérítés zajlott le júniusban, amely ráadásul a lehető legjobb időzítéssel történt meg: egy nagyobb tömegrendezvényt (Mozgás Éjszakája) megelőzően, illetve olyan időjárási körülmények között, amikor nem okoznak problémát a zárt ablakok. A 2025. 06. 10-ei kémiai szúnyoggyérítésről az Aszód város által megbízott Molnár Imrét kérdeztük a gyérítés során, melyre el is kísértük a szakembert, akinek évtizedek óta ez a foglalkozása. Szerinte az alkalmazott szer megbízható, pláne, hogy az uniós sza-

bályozás is nagyon szigorú, így az elfogadott Deltasect Plus 1,2 ULV-ben is egyszerűen dolgozik. Hozzáteszi, hogy "aki fecsképárti, annak merem mondani, hogy kizárólagosan azokat a kistestű, atka méretű pókokat öli meg, amikkel egyébként sem táplálkozik a fecske". Ahogy a szakember elmondta, "kontakt szerről van szó, amely azokat a kifejlett imágókat irtja, amik peterakás előtt vannak, méghozzá éppen azért, hogy ezt megakadályozzuk". Ez a megfelelő időszakban nagyon is fontos a 2-300 petét rakó szúnyogoknál – az időszak pedig Aszódon éppen megfelelő volt: a temetőben, napnyugta előtt, 30 perc alatt mért 38-as csípésszám legalábbis azt mutatta, hogy a városban szükségessé vált a szúnyogok gyérítése. Érdekesség a gyérítés kapcsán a módszer, avagy maga az eszköz: "a meleggöd-képző berendezésnél a közel 580-600 fokra felmelegített csöbe injektáljuk be a használt anyagot". A szakember szerint ez azért számít, mert "a fizika nem hazudik, avagy a meleg levegő felfelé száll, és mindaddig emelkedik, amíg a hőmérséklet ki nem egyenlítődik". Elmondta, hogy "mivel ez egy telített oldat, amikor a hőmérséklet időjárásról függően 30-90 perc alatt kiegyenlítődött, elkezdi visszafelé jönni." Ennek a megoldásnak hatalmas előnye van az elterjedtebb ULV-s gyérítéssel szemben, amely a szemcseméret-különbség és a nem hőközlés okán maximum 20 percig fejt ki a hatását – "és mivel kontakt szerről beszélünk, az minél tovább a levegőben van, annál hatásosabb".

De visszatérve a hatóanyagra: "ez idegméreg, és olyan kis dózisban van jelen, hogy sem melegvérűekre, sem a nagyobb testű rovarokra nem hat". A szakember vélemé-

nye szerint ez egy "megbízható, kipróbált szer". A lakosság megnyugtatása érdekében elmondta még, hogy "nem azokkal a rovarokkal táplálkoznak a fecskék, amiket mi kiirtunk", sőt a méheknek sem kell tartaniuk, "pont a testük mérete miatt". Hozzátette azt is, hogy "mivel a méhek kultúrája más, és megérik rajtuk az örök az illóanyagot, a szagokat, ezért direkt csak napnyugtakor kezdünk hozzá a munkálatokhoz, amikor a méhek már elültek". Sőt, a szakember arra is kitért, hogy ha valaki a méhei miatt kéri az önkormányzatnál, akkor "ott 50 méterrel előtte befejezzük a szer kibocsátását, majd 50 méter után nyitjuk meg". Ez pedig azért is fontos, mert a kibocsátott szer nem csak a közvetlen környezetében fejt ki hatását, hanem nagyjából 50 méteren belül.

És hogy melyik gyérítési forma jellemzőbb a lakott településeken, a biológiai vagy a kémiai? Erre a kérdésre a szakember úgy válaszolt, hogy egyértelműen a kémiai az elterjedtebb. Azért is, mert "azokat a kifejlett imágókat kell elpusztítanunk, amik petét raknának". Szerinte "az a legteljesebb védekezés, amikor a biológiai és a kémiai irtást egyben használjuk, ugyanis a biológiai gyérítés önmagában nem kielégítő". A biológiai gyérítés pedig a korábban írtak szerint egy jóval összetettebb feladat, amit egyfelől megelőző felmérés, "amely során azokat a peterakó helyeket és vízgyűlemeket, azokat a vizes, nedves helyeket kell felderíteni, ahol a lárvák fejlődni tudnak", másfelől a megelőzésben a város területének 80 százalékát jelentő magánterületek lakosainak is partnerként kell együttműködni, különben a folyamat semmit nem ér.

Rend a lelke mindennek, bent is kint is. Ha a lakásban nincs, jön a feleségem, aki rögtön rendet teremt. A közterületen ezzel a Közterületi Felügyelőség szakemberei foglalkoznak, akiknek a feladatuk a rend betartatása. Nem csak betartatjuk, hanem mi is betartjuk. Hangoztatták egybehangzóan, amikor az egyik nap felkerestem őket a munkahelyükön. Kíváncsi voltam ugyanis, hogyan telik egy munkanapjuk Kolozsné Bedő Orsolya, és Varró Béla Károly közterületi felügyelőknek.

Iskolai időben reggel hét órakor kezdjük a szolgálatunkat a művelődési ház melletti gyalogátkelőhelynél. Szükség is van rá, hiszen reggel háromnegyed nyolcig folyamatosan érkeznek az általános és középiskolás fiatalok. Ha nem lennének ott –jó magyar szokás szerint– nem állnának meg az autók, hiszen ők is sietve viszik csemetéiket a Petőfi Sándor Gimnáziumba. Sokszor a szemünkre vetik, hogy miért biztosítjuk a folyamatos átkelést a fiataloknak –fűzi hozzá Varró Béla Károly. –Ugyanis az a fiatal már korán felkelt és utazott, időben érkezett ide, hogy beérjen az iskolába. A másik gyalogátkelőhelynél meg azt sérelmezik az autósok, hogy a tömeg egyszerre és kényelmesen vág át. Igazságot tenni elég nehéz. Azt is sokan sérelmezik, hogy nem vagyunk ott minden gyalogátkelőhelynél. Csak ketten vagyunk, így képtelenség eleget tenni ennek a kívánságnak. Következő feladatban az előzően megtervezett útvonal szerint bejárjuk a várost. Ez általában huszonöt kilométert jelent egyszeri alkalommal. Nem jelenti azt, hogy ezzel befejeződött a napi bejárás, mert ezt még kétszer is megteszünk. A nap végére körülbelül 60-70 kilométert autóztunk. Az ellenőrző körutunk a város teljes területére vonatkozik. Nincsenek kőbe vésett útvonaltervek, de, ha valami rendellenességet találunk, oda még egyszer visszatérünk. Itt kell megemlítenünk, hogy mi is büntethetünk, viszont először inkább figyelmeztetjük a szabálysértés elkövetőjét. Ha újbóli ellenőrzésünk során még egyszer előfordul az eset, közigazgatási eljárást kezdeményezünk. Több évi tapasztalatunk szerint a városi polgárok több, mint

kilencven százaléka jogkövető magatartást tanúsít. Érdekes módon hat éve kezdetben elég sok szabálytalanságot tapasztaltunk. Hiába költöztek ide sokan, a szomszédok egymásnak adják tovább mit szabad, és mit nem a ház előtt. Azonban vannak notórius bajkeverők, ők már jegyzői hatáskörbe tartoznak. Vissza-visszatérő szabálytalanság a zöld területen való parkolás. Ez általában kényelmi okból van, illetve a gépkocsi féltéséből. Sokaknak a tiltó tábla hatása sem jelent semmit. Bizonyos KRESZ szabálysértésekben ugyanúgy szankcionálhatunk, mint a rendőrség. Ugyan az Önkormányzati Hivatalhoz tartozó köztisztviselők vagyunk, viszont rendészeti feladatot ellátó hivatalos személyek is. Szóba került a ház kerítésétől az út széléig tartó zöld terület karbantartása. Sérelmezik a polgárok azt, hogy a Kosuth Lajos utcán a házak előtt még a járdát is rendben tartják a közmunkások. A családi házakban lakóknak még ezen felül az árkok és a mellettük lévő fűvet is le kell vágatniuk. Először csak figyelmeztetjük a háztulajdonost, ha ezt elhanyagolja. Később újra visszamegyünk, hogy történt-e változás. Ha igen, a dolog megoldódott, ha nem, megy a jogi út. Most már azt is megtanulták, hogy szeszesített közterületen fogyasztani tilos. Bármilyen jogsértésben, ami a mi hatáskörünkbe tartozik, intézkednünk kell. Ez magában foglalja a képi, illetve írásos dokumentálást is, amit a nap végén az adott napi jelentésben is rögzítünk.

A rendőrséggel van közelebbi kapcsolatunk. Ott mi nem intézkedhetünk, csak a kapott feladatban közrejárunk. A polgárőrök eddig a rendezvények idején segítenek minket. Újabban a közterületekre felszerelt kamerák felvételeit figyeljük. Ezeket a képeket harminc napig őrizzük. Csak rendőrség tekinthet bele. Egyéni kérésnek egy kockára való betekintés, csakis hatósági engedéllyel van lehetőség. Mint önkormányzati köztisztviselők sokrétű feladatot látunk el. Elvileg és gyakorlatilag is próbáljuk teljes odaadással szolgálni Aszód városát. Az egyik régebbi oktatónk azt javasolta, hogy csak olyanba menjünk bele, amit végig is tudunk vinni. Mi mindig ehhez tartjuk magunkat.

AKI

MEGKÉRDEZTEM POLGÁRTÁRSAMAT A boldog öregkor titka

Rácz Tibort, a szokásos jóga tornája előtt értem utol. Szép lassan lendülünk bele a kérdések sorába, és természetesen a válaszaiba, elfeledkezve a jóga időbeli megkezdésébe. Tibor önmaga igazi lokálpatrióta. Itt született Aszódon, ebben a városban gyerekeskedett, s itt nőtt fel egész életében. Miért? Mert a Vörösmarty utcában lakott a kezdetek óta. Ez a környék csendes, nyugodt, segítőkész emberek lakják. Gyermekkorában a környékbeli fiúkkal együtt járták a közeli határt. Már korán megtudták hol érik a legjobb cseresznye. Az Újhegyen hol terem a legjobb szőlő. Kihívásnak tekintették a csósz elől való menekülést. A Bredában ünnepezték meg a madarak és fák napját. Nem vittek kész tízórait, mert kirándulás alkalmával a paprikás krumpli slágeréteknek számított. A közös főzés élménye eltörölhetetlenül benne maradt. Nostalgiajával emlékezik vissza Laci számárra, Ujmór Laci féltett kiránduló társára. A katonai lőtéren teheneket legeltetett. Tánczos és Csordás vezeték nevű barátaival együtt ürgét öntöttek. Egyszóval igen változatos és örömteli gyermekora volt. Édesapjától megtanulta a kereskedést, így nőtt bele a bolti eladói szakmába. Ma már nyugdíjas, de az életre szóló hivatását elfeledni nem tudja.

Mára már a boldog, aktív öregkort éli. Nagyon szereti a természetet. Az unokáját tanítja a gyógynövények ismeretére, sőt gyógykrémeket is készít belőlük. Kedvence a lándzsás útifű, a körömvirág és a kisvirágú fűzike. Az utóbbit már elültette a kertjében. Minden héten közös jógára jár a feleségével együtt. Szóba kerültek az egészséges életmóddal kapcsolatos ismérvek is. Nagyon fájlalja, hogy a fiatalok nem tornásznak, illetve konditerembe járnak gyaloglás helyett. Többféle tápszerrel fejlesztik izmaikat.

Elismerően szólt, hogy a város megtartotta a rangját. Azonban némi hiányosságot is tapasztal. Nagyon hiányzik a sportok közül a korábbi NB 3-s focicsapat. Sokan várják a városi művelődési ház születését egyébként ő is. A rendezvényeknek is jó lenne, ha már végleg otthont találnának.

AKI

Interjú Tóth-Ilkó Áronnal, Gödöllő FC játékosával

Az Aszódi Tükör előző számában Győrfi Benedeket mutattuk be, ezúttal pedig a Gödöllő FC másik jelentős és eredetileg szintén aszódi játékosával beszélgettünk annak apropóján, hogy a csapat 2025. június 15-én újabb meccset nyert, ezzel pedig tovább jutott az NB3-ba. Az aszódi születésű Tóth-Ilkó Áron 27 éves, május elején költözött Gödöllőre. Az ELTE sportszervező szakára járt, emellett a vendéglátásban dolgozott, Gödöllőn pedig nyolcadik éve focizik.

Címszavakban mi jut eszedbe a vasárnapi mérkőzésről? Csak érzések és egzozvas gondolatok szintjén.

Izgatottság. Öröm. Meleg. Mivel aznap kifejezetten meleg volt. És persze fáradtság, mert a végére azért mind megéreztük, hogy sok volt az elmúlt időszak.

Milyen érzés, hogy már az NB3-ba tartoztok? Hogy érzed, hosszú és rögz volt az út, amelyen eljutottatok eddig vagy inkább sokat tettetek érte és viszonylag hamar elnyertétek a jutalmakat?

Azt nem mondanám, hogy rögz volt, de hosszú mindenképpen, hiszen már nagyjából egy éve dolgoztunk érte, ami rengeteg munkát és felkészülést jelent. De megérte.

Nagyjából 20 éve focizol, jelenleg pedig a vendéglátásban dolgozol és borbélynak tanulsz. Nem sok ez így egyszerre?

De, most már nagyon, ezt meg is éreztem. Az éttermet sikerült mindig a focihoz igazítani, de már felmondtam, mert sok volt, ráadásul most még több edzésre lesz szükség. A borbélykodásra viszont kötetlenebb módon, pár órában is van le-

hetőségem. És kell néha a változatosság, szükség van a váltásra.

Milyen egy heted, mennyi edzésre van szükséged és mennyi szórakozásra van lehetőségod?

Rengeteg munka van abban, hogy itt tartunk. Eddig heti három edzésünk volt, aztán egy meccs a hétvégén. Mellette kondizni is jártam, és ezen felül végeztem a munkám, amit igyekeztünk a focihoz igazítani. Most, hogy az NB3-ba jutottunk, heti négy edzés lesz, ez már azért a félprofi kategória. Viszont a szórakozás eléggé a háttérbe szorult. Szeretnék most kicsit erre és a pihenésre összpontosítani, ami nem tudom, mennyire jön majd össze – de pont a nyári egy-másfél hetes szabadság következik, így remélem, hogy sikerülni fog.

Győrfi Benedekkel együtt játszol, aki szintén aszódi és a vele készült interjúban azt mondta, hogy kulcsjátékos vagy, akinek nagy a szerepe a gödöllői győzelmekben. Milyen a viszonyotok, ha más csapatba igazolna át, vele tartanál?

Igen, Benedekkel már kiskorunk óta ismerjük egymást a grundról, jóban is vagyunk.

Sőt, ugyanezt tudom elmondani róla, mert a térd sérüléséig nagyon fontos és eredményes játékosunknak számított. Hogy átigazolnék-e? Ezt most nem tudom megmondani, mert alapvetően a gödöllői csapatban érzem otthon magam, avagy ez a helyzettől is függ. De szeretek vele játszani.

Mit gondolsz a csúcskategóriás labdarúgásról? Még sportról és labdarúgásról beszélhetünk, vagy inkább üzletről?

Az egy egészen más kategória, az biztos. Inkább már üzlet. Ugyan sportról beszélünk, de szerintem azzal mindenki tisztában van, hogy amikor már olyan összegekről van szó, mint amelyek a profi sportágban vannak, akkor az valahol már automatikusan üzletté válik.

Az óvoda óta érdekel a foci. Mit tudsz javasolni azoknak a mai fiataloknak, fiúknak, akik az óvoda és az iskola udvarán rúgják a bőrt és szeretnének felnőni a nagyokhoz?

Szerintem a sok gyakorlás, a kitartás és a tehetségen felül nagyon fontosak a sikerek mellett a kudarcok is. Mert a kudarcokat át kell élni ahhoz, hogy sikerek legyenek, azok is kelljenek hozzá, hogy kialakuljon mindaz, ami miatt sikeressé válhatunk.

A MOZGÁS ÉJSZAKÁJA ASZÓDON

Június 13-án és 14-én Aszódon is sikerrel lezajlott az Erős Emberek Nemzetközi Versenye és a Mozgás Éjszakája esemény. Az Ifj. Fekete László saját szervezésben Aszódra látogató Erős Emberek Nemzetközi Versenye adta meg a Szent István téren az alaphangulatot, miközben a legerősebbek több mint 100 kilós kőgolyókat és autót emeltek, majd egy kamiont is elhúztak

Győrfiné Dr. Hajdú Szilvia, Aszód polgármestere beszéddel, majd futással indította a Mozgás Éjszakáját, amelyen a sport kapta a főszerepet: a jelenlévők kerékpárral, labdajátékokkal, vagy akár túrázással is hódolhattak az egészségmegőrző foglalkozásnak. A gyerekeknek és családoknak külön szekció biztosította a különböző lehetőségeket, melyekkel még a legkisebbek is jól érezhették magukat

A 2025-ös Mozgás Éjszakája egy remek kezdeményezés volt Aszódon, amelynek folytatódnia kell, hiszen közösségépítő ereje is hatalmas, ráadásul a jelenlévők is úgy gondolták, hogy

„Jó, hogy ilyen közösségi program is megvalósult városunkban, jó hogy csatlakoztunk az országos felhíváshoz”.

KOMOLY SIKER THAIFÖLDÖN!

Az elmúlt hónapokban Török Bence nap mint nap, megállás nélkül készült. Napi 5 óra edzés, rengeteg áldozat, kitartás, elszántság, tisztelet és fegyelem. Hetente egyetlen pihenőnap, minden más a Muay Thai-ról szólt.

És most elérkezett a pillanat: Thaiföldön megnyerte élete első profi Muay Thai mérkőzését!

Hihetetlen büszkeséggel tölt el minket ez a teljesítmény – egy újabb bizonyíték arra, hogy kemény munkával bármi elérhető. Ez a sport iránti alázatról, és a végtelen kitartásról szól.

Gratulálunk, Bence!

A thai bokszt, eredeti nevén muay thai Thaiföldről származó, pusztakezes harcművészet. Eredetileg mindenfajta felszerelés nélkül művelték, ma a sportolók egységesített szabályok szerint, ökölvívó kesztyűben és védőfelszerelésben küzdenek, de léteznek úgynevezett hagyományos thaibokszt-mérkőzések is, ahol a védőfelszerelést elhagyják.

A thai boksztot a „nyolc végtag tudományának” is nevezik, mivel a küzdelem során a bokszoló nem csak az ökleit, de a lábát, a térdét és a könyökét is használhatja. Világszerte több szervezet is rendez világbajnokságokat, több súlycsoportban, férfi és női kategóriában egyaránt. 2021-ben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság teljes jogú olimpiai sportként ismerte el. (Wikipédia)

Lapzártakor érkezett KÉT ÉREM MALMÖBEN

Petre Alíz világbajnoki aranyérmét szerzett felnőtt női katóban a Svédországban a malmői WUKF Karate Világbajnokságon! Alíz lenyűgöző teljesítményt nyújtott: ereje, technikai precizitása és kirobbanó koncentrációja páratlan volt a mezőnyben, méltán hozta meg számára a világbajnoki aranyérmét.

Módos Dominik pedig világbajnoki ezüstérmét nyert a malmői Világbajnokságon.

Az Aszódi Tükör szerkesztősége és bátran állíthatjuk, az egész város nagyon büszkére, hogy ilyen elhivatott és kivételes sportolók képviselték városunkat a világversenyen. A sportolókkal a következő számban olvashatnak egy-egy interjút.

LÁTOGATÓK A MÚZEUMBAN

Június 30 és július 4 között rendezik Cegléden az LII. Országos Honismereti Akadémia rendezvényét. A résztvevők megtekintették a Petőfi Múzeumot. A múzeum történetéről, Petőfi Sándorról Klamár Balázs muzeológus, történész mesélt.

MÁRAI EST A MÚZEUMBAN

Márai estet tartottunk a Petőfi Múzeumban Varga Zoltán Zsolt szobrászművész, író tolmácsolásában. A metaforákkal teli versek sokszor megállásra készítettek minket, de belefűződtek egyéni történetek, versek is.

Kedves Diákok!

Az Aszódi Integrált Kulturális Intézmény idén is lehetőséget biztosít számotokra az **Iskolai Közösségi Szolgálat** óraszámainak lefaragására: jelentkezhetek az **augusztus 20–23. közötti napokra**, az **aszódi Podmaniczky-kastélyban** megrendezendő kiállítás alkalmából **teremőrzési feladatra**.

A kiállítás nyitvatartási idejére (10–20 óra között) vállalhattok órákat.

Előzetes regisztrációval tudtok jelentkezni személyesen a könyvtárban,

illetve az alábbi elérhetőségeken:

Tel.: 06-28-400-606

E-mail: konyvtar@kulturaaszod.hu

GALGA-PARTI NYOMOZÁS - OLVASÓTÁBOR A VÁROSI KÖNYVTÁRBAN

Idén Mészöly Ágnes Hanga és Várkonyi sorozatára épül az olvasótábor. Az első napon az ismerkedés után összehasonlítottuk a regényfolyam kiadásait, megcsodáltuk az első kiadás illusztrációját. Ezután alkotással telt a nap: rajzoltunk Bodó Regővel, elkezdtük a szokásos közös munkát. És természetesen játszottunk is.

A nyomozás elkezdődik... A második napon Lados Tibor rendőr törzsőrmester volt a vendégünk. Mesélt a munkájáról, a rendőrkutyákról, Kántorról is. Szóba kerültek a kerékpárosokra vonatkozó szabályok, beszélgettünk baleset-megelőzésről, és megtanulták a gyerekek, mi a teendő, ha segítséget kell hívni.

A harmadik napon vendégünk, Borbáth Gábor fizikus érdekes kísérletekkel vár-

zolt el bennünket. Sokszor szó szerint égnek állt a hajunk, majd megnézhattuk, hogyan világít egy fizikatanár. A búra alatt magától felfújódó lufi és felforró víz talányára is választ kaptunk.

Délután a csapatok rejtélyes feladatokat oldottak meg és fantomképeket rajzoltak, amelyekhez fantasztikus történeteket találtak ki.

A negyedik izgalmas napunk volt. Nyomoztunk. A feladat: „Keressétek meg a képen látható személyt!” A keresés meghozta a várt eredményt, a táborozók megtalálták az írókat az aszódi vasútállomáson. Vendégünk volt Mészöly Ágnes, a Hanga és Várkonyi könyvek szerzője. Velünk játszott egész délelőtt, majd a gyerekek faggatták könyvekről, a munkájáról, és mindenféle iz-

galmas dologról. Játék közben a városban barangoltunk, rejtvényeket fejtettünk meg, és jól éreztük magunkat.

Az ötödik, egyben utolsó kutyás nap volt. Panda és Bambusz volt a vendégünk. Bambusz terápiás és segítő kutya. Több alkalommal is járt már nálunk felvezetőjével, Pandával. Ma a nyomozás volt a téma. A játékok is a megfigyelésről, keresésről szóltak. Nagyon játszottunk, szaladgáltunk, nevetgeltünk. Köszönjük, hogy eljöttetek.

A tábor sajnos véget ért, de reméljük, hogy jövőre újra velünk tartotok Táborlakók. Szép nyarat, jó pihenést kívánunk mindenkinek!

*Sztankó-Tóth Judit
gyermekkönyvtáros*

KIVÁLÓ OKTATÓK A PSG-BEN

Május 30-án a Váci Szakképzési Centrum Kiváló Oktatója kitüntető címet Kakuk Erzsébet tanárnő és Fekete Botond tanár úr vette át Vácon, a Piarista Kilátó Központban megrendezett pedagógusnap ünnepségen. Mindketten közel 30 éve dolgoznak iskolánkban, illetve a kollégiumban. Gyermekcentrikus szemlélet, precizitás, szilárd értékrend jellemzi nevelő - oktató munkájukat. A díjat Papolczi Emőke főigazgató asszony és Dudás Tibor kancellár úr adta át. A kollégákat Holló Krisztina igazgató asszony méltatta a meghitt ünnepségen, megköszönve áldozatos munkájukat. Szeretettel gratulálunk a díjazottaknak és kívánunk sikereket további munkájukhoz is!

AZ ASZÓDI VÁROSI NYUGDÍJAS KLUB HÍRADÁSA

45 ÉVES AZ ASZÓDI VÁROSI NYUGDÍJAS KLUB

Az emberek többsége szeret panaszkodni. Amikor május 31-én bementem a nagycsarnokba, ez az állítás egyszerűen érvényét veszítette. Négyezrenél is több mosolygós arc fogadott, csacsogással és nevetéssel telt meg a terem. Régi ismerősök ölelték meg egymást és gyűltek az ajándékok a 45 évet ünneplő Aszódi Városi Nyugdíjas Klub asztalainál. Az emberek tekintetében a jól sikerült kirándulások, közös rendezvények sikere, az együtt átélt emlékek, a termálfürdők párja, a finom sütemények porcukros lehelete derengett. Ünnepi beszédében Mayerné Masznyik Edit elnöknő figyelme mindenre kiterjedt. Szerető köszönettel vette sorba elődeit, a társklubokat, az előző és jelenlegi városvezetőket. Mindenkit, akik számottevőek voltak az elmúlt közel fél évszázadban. 45 évnyi időutazásban volt részünk a nevek hallatán, az emlékek és arcok tapinthatóan jelen voltak. Az 1980-ban alakult klub jelenleg 139 főt számlál. Ez a közeg pótolja a régi életet és éveket. Van cél és közösségalkotás.

Az ízletes ebéd után a meghívott és környékbeli klubok tartottak színvonalas előadásokat, ki tánccal, ki zenével, ki prózában tett bele apait-anyait a napba. Fellépett az Aszódi Városi Nyugdíjas Klub Dalköre, Járluk-együtt táncsoportja, Kovács Erzsike és Répási Ágota, Bagról a Szinkron Nyugdíjas Egyesület, a Domony Nyugdíjasklub, a Galgahévíz II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjasklub, a Hajdúböszörményi Varga Lajos Kultúrkör, a Hévízgyörki Nyugdíjasklub Egyesület Népdalköre, az Iklad Rozmaring Nyugdíjasklub Egyesület, a Kartal Könyves Kálmán Nyugdíjas Egyesület, a Kisémedi Falvédó Egyesület, Tura Őszirozsa Nyugdíjasklub, Verseg Szépkorúak Klubja. Az összetartozás és a közös öröm tartotta ilyen szépnek ezt az ünnepet, no meg Editke és segítőinek óriási, mindenre kiterjedő munkája, a napi kommunikációs kapcsolat és együttműködés a város vezetőivel, Király Zsolt helyszíne hozzájárult a sikerhez. A szervezési munkákban minden jelenlegi tag részt vett, a csapatmunka nélkülül nem valósulhatott volna meg ez a szép délután.

MORPHEUSZ GALÉRIÁJA 7.

Négy kiállítással, koncertekkel, filmvetítésekkel, tárlat- illetve kastélyvezetésekkel, gyermekprogramokkal és Hrabal sörözővel jelentkezik idén a Podmaniczky-kastélyban immár hetedszer a Morpheusz Galériája.

A kiállítás augusztus 19-24-ig 10-20.00 óra között lesz látogatható. A Hrabal Sörkertben, a kastély udvarán a nymburki Postřizinský pivovar termékeiből válogathatnak a program iránt érdeklődők. A sörök pikantériáját az adja, hogy a nymburki sörgyárban nevelkedett Bohumil Hrabal s a róla, a nagybátyjáról és gyöngéd barbár barátairól elnevezett söröket fogunk kínálni.

1. nap: 2025. augusztus hó 19. kedd

- 17.00-19.00 Tangóharmonikások koncertje.
Pál Lajos és barátai
- 18.00 Podmaniczky-kastély János-szárny,
Morpheus Galériája 7. kiállítás megnyitója
- 21.00 Filmvetítés a kastély kertjében

A kiállítást megnyitja

Vass Tibor József Attila-díjas költő, képzőművész,
a Spanyolnátha művészeti folyóirat alapító főszerkesztője
Sz. Jánosi Erzsébet festőművész, az AIKI munkatársa

Kiállítások

A Fekete Ökör Baráti Kör kiállítása, a Hrabal-galaxis pillanatképei
Sör és kenyér. Nemzetközi mail art kiállítás
GÖMB Alkotócsoport kiállítása
Varga Zoltán Zsolt: Az én tizenkettőm (írók, költők portrészobrai)

2. nap: 2025. augusztus hó 20. szerda

- 11.00 Tárlatvezetés Morpheusz Galériájában
14.00 Kastélytúra a Díszterembe
19.00 A koncert még egyeztetés alatt áll
21.00 Filmvetítés a Kastély kertjében

3. nap: 2025. augusztus hó 21. csütörtök

- 11.00 Múzeumpedagógia foglalkozás a tárlatokhoz
„Írd/Rajzold meg a leveled!”
- 16.00 Múzeumpedagógia foglalkozás a tárlatokhoz
„Írd/Rajzold meg a leveled!”
- 17.00 Filmvetítés a Kastély kertjében
- 18.00 **Magyarország szeretlek** koncert
- 21.00 Filmvetítés a Kastélykertjében

4. nap: 2025. augusztus hó 22. péntek

- 16.00 Tárlatvezetés Morpheusz Galériájában
17.00 Kastélytúra a Díszterembe

5. nap: 2025. augusztus hó 23. szombat

- 15.00 Tárlatvezetés Morpheusz Galériájában
16.00 Kastélytúra a Díszterembe

6. nap: 2025. augusztus hó 24. nap

- 11.00 Tárlatvezetés Morpheusz Galériájában
14.00 Kastélytúra a Díszterembe

A Fekete Ökör Baráti Kör kiállítása a Hrabal-galaxis pillanatképei Bohumil Hrabal életét feldolgozó hermeneutikai alapokra építkező képzőművészeti tárlat. Az író életének kiemelkedő mozzanatait egy 64 kockából álló „diafilm” dolgozza fel, amely a kiállítás gerince. Ehhez kapcsolódóan készítettek a kiállításához kapcsolódó írók, művészek különböző alkotásokat. Szerepelnek a kiállításban festő- és grafikusművészek, szobrászművészek, fotóművészek, írók, költők, „kocsmográfusok”, tűzgrafikus. A kiállítás duplikált, azaz magyar és cseh nyelven is vándoroltatható, idáig huszonhét hazai és külföldi helyszínen volt bemutatva. A különböző művészeti alkotások így egy komplex világot tárnak az érdeklődők elé, amely variabilitásában teljesen egyedi, maximálisan innovatív

Az Aszódi Integrált Kulturális Intézmény, a Spanyolnátha művészeti folyóirat, és a Magyar Küldeményművészeti Társaság PÁLYÁZATA ÉS KIÁLLÍTÁSA, a Sör és kenyér.

Augusztus 20-a az Államalapítás, Szent István király és az új kenyér ünnepe. A sört a magyar nyelvben folyékony kenyérként is emlegetik. A résztvevőket arra kértük, hogy alkossák meg a témához kapcsolódó műveiket, s küldjék el azt postán a kiállítást rendező intézményeknek. A tárlaton kizárólag erre az alkalomra készült, s csak postán küldött művek vehetnek részt. Mail artnak tekintjük a postán, fedetlenül feladott, két- vagy háromdimenziós alkotásokat, és a borítékokba (ill. bármilyen csomagolásba) tett műveket is. Alakjuktól, anyaguktól függetlenül kiállítjuk a témakörhöz kötődő, ahhoz illő, bármilyen technikával készült alkotásokat.

A levelek a világ minden tájáról (Japán, USA, Ukrajna, Németország stb.) érkeznek, így Magyarországot, jelen esetben Aszódot felhelyezik a művészeti világ ideai központi szegmensére.

A GÖMB Alkotócsoport 2004-ben Gödöllőn alakult. A csoport létrejöttének célja: műalkotások létrehozása, közös gondolkodás, közösségformálás, a gödöllőiség megélése, egymás alkotómódszerének, alkotásainak megismerése, és befogadása, egy téma együttes körbejárása, közös műalkotás (tárlat) létrehozása. A néhány évvel ezelőtt a Morpheusz Galériájában már bemutatkozott az Alkotócsoport. Idén a cseh életérzésre reflektálnak a művészek.

Varga Zoltán Zsolt az én tizenkettőm című kiállításával írók és költők portrészobrait hozza el a Podmaniczky-kastélyba, s tiszteleg a nemzeti ünnep előtt.

Partnerek a Morpheusz Galéria 7-ben

Aszód Város Önkormányzata, Aszódi Integrált Kulturális Intézmény, Bélyeg Múzeum, Fekete Ökör Baráti Kör, Gömb Alkotócsoport, Hetedik Lépcső – a cseh sör és kultúra lapja, Hrabal Söröző, Magyar Elektrográfiai Társaság, Magyar Küldeményművészeti Társaság, Monád Galéria, NŐF Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft., Spanyolnátha művészeti folyóirat, Vass Tibor mail art, Vidám Páva Művészeti Értéktár

XXX. ASZÓDI FESZTIVÁL

ASZÓD SZENT ISTVÁN-TÉR, **AUGUSZTUS 22-23.**

AUGUSZTUS 22. PÉNTEK

18.00 **Dér Heni** élő koncert

20.00 **Halott Pénz** élő nagykoncert

22.00-01.00 **Tancevaty Partyzans** utcabál

AUGUSZTUS 23. SZOMBAT

15.00 Kutyás bemutató

16.00 **Szélforgó együttes** gyerekkoncertje

17.00 **Havas Zsolt** bábművész előadása

18.00 **Molnár Marica és barátai** - operettgála

19.00- 23.00 **Fásy Mulató**

23.00- 01.00 **Hídvégi Band** utcabál

A RENDEZVÉNY IDEJE ALATT VIDÁMPARK, VÁSÁROSOK ÉS BÜFÉK VÁRJÁK AZ IDELÁTOGATÓKAT!

**ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG
AZ EMBERI JOGOKÉRT**

JOGSEGÉLY PSZICHIÁTRIAI JOGSÉRTÉSEK ESETÉN

Olyan károsultaknak működtet jogsegélyszolgálatot az **Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány**, akik egy pszichiátriai kórházban, intézetben szenvedtek sérelmet: egészségkárosodást, megaláztatást, igazságtalan kényszerkezeléseket vagy akár egy szeretett családtag elvesztését.

Az elmúlt 30 év során az alapítványt több ezren keresték fel ilyen panaszokkal, így szinte nincs olyan pszichiátriai jogsértési eset, amelyben ne tudnák, mi a teendő. Jogsértés esetén kivizsgálásokat indítanak, és eljárnak a megfelelő hatóságoknál.

Aki szükségtelenül elvégzett pszichiátriai kezelése miatt elveszti egy szeretett, gyakran magára marad a gyásszal és a veszteséggel, pedig felelősségre vonással elejét vehetjük, hogy másokkal

is megtörténhessenek hasonló esetek. A pszichiátrikon átélt traumák, lekötözések, kényszerkezelések szintén életre szóló megrázkódtatást okozhatnak, mely esetekben sokszor ugyanígy kiharcolható az igazságszolgáltatás. A jogvédőknek számtalan esetben sikerült már elérniük, hogy az elkövetőt elmarasztalják, illetve, hogy a károsult kártérítést kapjon.

Az alapítvány egy nemzetközi emberi jogi szervezet, az **Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (CCHR)** hazai csoportjaként működik. Magyarországon is sok még a teendő, hiszen hazánkban is használnak még elektrosokkot, szállítanak kényszerrel a pszichiátriára embereket – a megalázó bánásmóddal, az emberi jogok elhanyagolásával kapcsolatban az Alapvető Jogok Biztosa (Ombudsman) is számos alkalommal felemelte már a szavát a hazai

pszichiátriai kapcsán. Mindezek még ma is rendszeresen sértik a pszichiátriai kezelték emberi jogait, ezért nagy szükség van egy olyan jogsegélyszolgálatra, amely kifejezetten az ilyen sérelmek esetén nyújt segítséget.

Ha Ön vagy barátja, családtagja sérelmet szenvedett a pszichiátrián, kérje az alapítvány segítségét!

Fegyveres Krisztina
Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért Alapítvány

1558 Budapest Pf.: 43.

06-1-342-63-55

06-70-330-5384

(minden hétköznap 9.30–17 óráig)

promo@cchr.hu

www.emberijogok.hu

<https://www.facebook.com/AllampolgariBizottsagAzEmberiJogokert/>

panasz@cchr.hu info@cchr.hu

2025/ 2. félév hulladéknaptár- Aszód

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés:

Papír: hullámkarton összehajtogatva; kartondoboz (pl: élelmiszer, kozmetikum doboza, cipősdoboz); reklám- és egyéb újság, szórólap; csomagolópapír; nyomtatópapír; tejjártó; fűzet; könyv

Műanyag: műanyag PET-palack; tejtérmékek kiöblített poharai, tégelyei; kozmetikai szerek flakonjai, tubusai, tégelyei; tisztító- és mosószerek csomagolásai; fólia, habosított fólia; műanyag kupakok; élelmiszerek műanyag csomagolása; tejes és üdítő többretegű italoskarton

Fém: fém italosdoboz; konzervdoboz; fémkupak

Zöldhulladék gyűjtés:

Zöldhulladék gyűjtésbe tartozó anyagok: Az ingatlanoknál keletkező falevél, fűnyesedék, gyom zsákoiva, gallyak, ágak kötegelve max. 1 m hosszúságig, max. 5 cm átmérőig helyezhetőek ki.

A januári zöldhulladékgyűjtés során kizárólag a díszítő elemektől és egyéb hulladékoktól mentes fenyőfákat szállítjuk el.

Lomtalanítás

A lomtalanítási igényét a +36 1 7767777 telefonszámon, vagy az ugyfelszolgalat.ek@vertikalgroup.hu e-mail címen jelezheti ügyfélszolgálatunk felé.

Hulladékudvarok

A hulladékudvaraikban ingyenesen elhelyezhető hulladékok típusáról (pl: nagy darabos csomagolási hangarocell, befőttes üveg stb.) mennyiségéről, és a hulladékudvarok nyitva tartásáról a <https://vertikalgroup.hu/> honlapunkon érhető el az információ.

Település	Hulladék típusa:	Július	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
Aszód	szelektív	3,17,31	14,28	11,25	9,23	6,20	4,18
	zöldhulladék	10,24	7,21	4,18	2,16,30	13,27	-

Vegyes hulladékgyűjtési nap: Csütörtök
Társasházak: Hétfő

Kérjük, a hulladékokat a szállítás napján reggel 6 óráig az ingatlanok elé szíveskedjenek kihelyezni úgy, hogy az se a gyalogos, se a jármű forgalmat ne akadályozza!

Szolgáltató elérhetősége:

8154, Polgárdi Szabadság utca 26

Telefonszám: +36 1 776 7777

E-mail: ugyfelszolgalat.ek@vertikalgroup.hu

TÁJÉKOZTATÁS: Az Aszódi Tükörben nem közlünk hirdetéseket.

Az újság teljes terjedelmében letölthető interaktív PDF formátumban a <https://aszod.hu/aszodi-tukor> linkről.